القرآن الكريم

آسان ترجمه

تعليم القرآن

تکي په تکي
او روانه ترجمه

مولف:- ڈاکٹر محمد دین

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ

پس څوک | زيات ظالم دے | له هغه چا نه | چه دروغ ئے وتړل | په الله | او دروغ ئے وګڼله | رښتيني خبره

بيا له هغه چا نه زيات ظالم څوک دے چه په الله تعالیٰ باندې دروغ وتړی ، او هر کله چه رښتيني خبره ورته

اِذْ جَآءَهٗ ۭ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِيْ جَآءَ

هر کله چه راغله ده ته | آيا نه دے | په دوزخ کښې | ځائے | د کافرانو | او چا چه | راوړه

راشي نو هغه دروغ وګڼړی ؟ آيا د (داسے) کافرانو هستوګنه په دوزخ کښې نه ده ؟ او څوک چه رښتيني خبره

بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهٖٓ اُولٰۤئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ مَّا

رښتيني خبره | او چا چه تصديق وکړو د دے | هم دا دی | پرهيزګاران | دوی د پاره دی | هغه څه

راوړی او هغه رښتيا ومنی نو بس دغه خلق پرهيزګاران دی ، د هغوئ د پاره چه هر څه

يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۭ ذٰلِكَ جَزٰۗؤُا الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٤﴾ لِيُكَفِّرَ

چه دوی ئے غواړی | د دوی د رب سره | هم دا ده | جزا | د نيکانو | د پاره د دے چه لرے کړی

وغواړی نو خپل رب سره به ئے تيار ېيا مومی ، د نيکانو خلقو هم دغه بدله ده ، د پاره د دے چه الله تعالیٰ

اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذِيْ عَمِلُوْا وَيَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ

الله | له دوی نه | بديانے | کومے چه | دوی کړے وے | او ورکړی الله دوی ته | اجر د دوی

د هغوئ خراب کارونه چه هغوئ وکړل د هغوئ نه لرے کړی او د نيکو کارونو

بِاَحْسَنِ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٣٥﴾ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ

په بدله کښې د نيکو کارونو | کوم چه به | دوی کول | آيا نه دے | الله | کافی

په بدله کښې ورته پوره پوره ثواب ورکړی - آيا الله تعالیٰ خپل (نيک) بنده له يوازے

عَبْدَهٗ ۭ وَيُخَوِّفُوْنَكَ بِالَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ۭ وَمَنْ يُّضْلِلِ

د خپل بنده د پاره | او دوی ويروی تا | له هغه خلقو نه | چه د ده نه سيوا دی | او څوک چه | چه ګمراه کړی

کافی نه دے ؟ او (اے نبی!) دوئ تا د الله تعالیٰ نه سيوا د نورو څيزونو نه ويروی او څوک چه الله بے لارے کړی

اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾ وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّضِلٍّ ۭ

الله | پس نشته ده د پاره | څوک لاره ښودونکے | او چا ته چه لاره وښائی | الله | پس نشته | ده د پاره | څوک ګمراه کوونکے

نو هيڅوک ئے په لاره کولے نه شی او چا ته چه الله تعالیٰ هدايت وکړی نو هغه هيڅوک ګمراه کولے نه

اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَزِيْزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ

آيا نه دے | الله | غالب | انتقام اخستونکے | او که چرے | ته تپوس وکړے له دوی نه | چا

شی ، آيا الله تعالیٰ زبردست (او) انتقام اخستونکے نه دے ؟ او که ته د دوئ نه تپوس وکړے چه اسمانونه

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۭ قُلْ

پيدا کړل | آسمانونه | او زمکه | نو دوی به ضرور ووائی | الله | ووايه

او زمکه چا پيدا کړی دی ؟ نو دوئ به ووائی چه الله (پيدا کړی دی) ته ورته ووايه

أَفَرَءَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ ٱللَّهُ

پس آیا تاسو کتلي دي | هغه چا ته | چه تاسو ئې عبادت کوئ | د الله نه سیوا | که چرې | اراده وکړي ما د پاره | الله

چه ښه! نو دا راته وښایئ چه تاسو د خدائے نه بغیر د چا عبادت کوئ که چرې الله تعالیٰ ما ته څه تکلیف

بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَٰشِفَٰتُ ضُرِّهِۦٓ أَوْ أَرَادَنِى بِرَحْمَةٍ

د تکلیف راکولو | (نو) آیا دوئ | لرې کوونکي دي | د ا تکلیف ؟ | یا دې وغواړي ما د پاره | څه مهرباني

را رسول وغواړي نو آیا هغوئ د دهٔ (راکړې شوے) تکلیف لرې کولے شي ؟ یا که خدائے ما سره (څه) مهرباني کول غواړي

هَلْ هُنَّ مُمْسِكَٰتُ رَحْمَتِهِۦ ۚ قُلْ حَسْبِىَ ٱللَّهُ

(نو) آیا | دوئ | منع کوونکي دي | د دهٔ مهرباني ؟ | ووایه | کافي دے ما د پاره | الله

نو هغوئ د دغه مهرباني منع کولے شي ؟ ته ووایه چه ما له یوازې الله تعالیٰ کافي دے

عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ ٱلْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۳۸﴾ قُلْ يَٰقَوْمِ ٱعْمَلُوا۟

په دهٔ باندې | توکل کوي | توکل کوونکي | ووایه | اے زما قومه! | عمل کوئ تاسو

توکل کوونکي همیشه هم په دهٔ توکل کوي. ته ورته ووایه چه اے زما قومه! تاسو په خپل حالت

عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّى عَٰمِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۳۹﴾ مَن يَأْتِيهِ

په خپل ځائے | بیشکه زهٔ (هم) عمل کوونکے یم | پس ژر دے چه تاسو پوهه شئ | (چه) په چا باندې | راځي

باندې لګیا اوسئ عمل کوئ زهٔ هم (په خپل ځائے باندې) عمل کوم پس ژر دے چه تاسو ته معلومه شي چه په چا باندې شرموونکے

عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿۴۰﴾ إِنَّآ

عذاب | چه رسوا کړي دے | او راکوزیږي | په دهٔ باندې | عذاب | د همیشه | بیشکه مونږ

عذاب راتلونکے دے او څوک په تل عمرې عذاب اخته کیږي ؟ مونږ په تا باندې

أَنزَلْنَا عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ لِلنَّاسِ بِٱلْحَقِّ ۖ فَمَنِ ٱهْتَدَىٰ

نازل کړو | په تا باندې | دا کتاب | د پاره د خلقو | برحق | پس چا چه | لاره بیا موندله

دا کتاب د خلقو د هدایت د پاره په حقه نازل کړے دے ، نو څوک چه په سمه لاره روان شي

فَلِنَفْسِهِۦ ۖ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۖ وَمَآ أَنتَ

نو خپل ځان د پاره | او څوک چه | بې لارې شو | نو بیشکه | هغه ګمراه شو | خپل ځان د پاره | او نهٔ | یئ ته

نو ځان له ګټه کوي او څوک چه بې لارې شي نو ځان ته نقصان رسوي . او ته د دوئ څه ذمه وار

عَلَيْهِم بِوَكِيلٍ ﴿۴۱﴾ ٱللَّهُ يَتَوَفَّى ٱلْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا

په دوی باندې | نګهبان | الله | قبض کوي | روحونه | په وخت د مرګ د هغې

خو نهٔ یئ . هم الله تعالیٰ روحونه د مرګ په وخت کښې قبض کوي

وَٱلَّتِى لَمْ تَمُتْ فِى مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ ٱلَّتِى قَضَىٰ عَلَيْهَا

او هغه (روح) | چه نهٔ مري | په خوب د هغې کښې | نو منع کوي | هغه چه | فیصله ئې وکړه | په هغې باندې

او چه د چا مرګ نهٔ وي راغلے نو د خوب په وخت کښې ئې قبض کړي ، بیا هغه (روحونه) ایسار کړي چه د مرګ حکم ئې پرې

الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰٓى اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ

دَ مرګ | او لیږي | هغه بل | تر وخت مقرر پورې | بیشکه | په دې کښې

نکولې وي، او باقي روحونه تر یوې مقررې نیټې پورې (پسته) راپرېږدي، بیشکه په دې کښې هغه خلقو

لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿٤٢﴾ اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

نخښې دي | دَ پاره دَ هغه قوم | چه فکر کوي | یا نیولي دي دوی | دَ الله نه سیوا

دَ پاره چه غور او فکر کوي (لوئې) نخښې دي. آیا دوئ دَ الله تعالیٰ نه سیوا نور خلق (ځان لره) سفارشیان

شُفَعَآءَ ۭ قُلْ اَوَلَوْ كَانُوْا لَا يَمْلِكُوْنَ شَيْـًٔا وَّلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٤٣﴾

سفارشیان ؟ | ووایه | آیا اګر که | دوی | مالکان نه وي | دَ څه څیز | او نه عقل لري

جوړ کړي دي، ته ورته ووایه اګر که دا سفارشیان نه څه اختیار لري او نه په څه پوهېږي.

قُلْ لِّلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيْعًا ۭ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ

ووایه | دَ الله په اختیار کښې دې | سفارش | ټول | هم دَ ده ده | بادشاهي | دَ اسمانونو

ته ورته ووایه چه سفارش خو ټول هم دَ الله تعالیٰ په اختیار کښې دې، دَ اسمانونو او دَ زمکې بادشاهي یوازې دَ

وَالْاَرْضِ ۭ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٤٤﴾ وَاِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ

او دَ زمکې | بیا به | هم دَ ده طرف ته | تاسو واپس ګرځولې شئ | او هر کله چه | یاد کړې شي | الله | یوازې

هغه دَه، او بیا به تاسو ټول هغه ته پسته ورځئ. او څه وخت چه یوازې دَ یو خدائ نوم واخستې شي

اشْمَاَزَّتْ قُلُوْبُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ ۚ وَاِذَا

نو نفرت کوي | زړونه | دَ هغه خلقو | چه ایمان نه لري | په آخرت باندې | او هر کله چه

نو دَ هغه خلقو زړونه زهیر شي چه په آخرت باندې ایمان نه لري. او هر کله چه

ذُكِرَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿٤٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ

ذکر کولې شي | دَ هغو چه | دَ ده نه سیوا دي | نو فوراً دوی | خوشحاله شي | ووایه | اې الله!

دَ خدائ نه سیوا دَ نورو (معبودانو) ذکر کولې شي نو هغه وخت دوئ خوشحاله شي. ته ووایه اې الله!

فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ عٰلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

پیدا کوونکیه | دَ آسمانونو | او دَ زمکې | پوهیدونکیه | دَ پټو | او دَ ښکاره

دَ آسمانونو او دَ زمکې پیدا کوونکیه! په پټو او په ښکاره پوهیدونکیه!

اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيْ مَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٤٦﴾

هم ته به فیصله کوې | دَ خپلو بندګانو ترمینځه | په هغه څه کښې | په کوم کښې چه دوی | اختلاف کوونو

هم ته به دَ خپلو بندګانو په هغه خبرو کښې په کومو کښې چه دوی جګړې کولې فیصله کوې.

وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ

او که چرې | وي هغو خلقو سره | چه ظلم ئې کړی دی | څه چه | په زمکه کښې دي | ټول | او په شان دَ دې

او که دَ ظالمانو (مشرکانو) سره دَ دُنیا ټول مالونه موجود وي او دومره ور سره

مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ مِنْ سُوْٓءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَبَدَا

ده سره (نور هم) | نو دوی به ورکړی په بدل کښې | دا | د بد | عذاب نه | په ورځ | د قیامت | او ښکاره به شی

نور هم ـ نو د قیامت د ورځې د سخت عذاب نه د خلاصیدو د پاره به هغه ټول ورکول وغواړی ، او په دوی

لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُوْنُوْا يَحْتَسِبُوْنَ ﴿۴۷﴾ وَبَدَا

دوی ته | د الله د طرف نه | هغه څه | چه دوی به د هغې ګمان نه کولو | او ښکاره به شی

باندې د الله تعالی د طرف نه هغه (عذاب) ښکاره شی د کوم چه به دوی ګمان هم نه وی . او خپل ټول

لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ

دوی ته | بد یانې | هغه چه | دوی به کولې | او راګیر به کړی دوی | هغه (عذاب) | چه دوی به هغې پورې

بد کارونه به ورته راښکاره شی ، او په کوم څیز پورې چه به دوی خنداګانې کولې هغه

يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۴۸﴾ فَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ؗ

ټوقې کولې . | بیا هر کله چه | ورسیږی | انسان ته | څه تکلیف | نو دے موږ بلی

به ترې نه راتاوو شی . او څه وخت چه انسان ته تکلیف ورسیږی ، نو زموږ بلنه کوی

ثُمَّ اِذَا خَوَّلْنٰهُ نِعْمَةً مِّنَّا ۙ قَالَ اِنَّمَآ اُوْتِيْتُهٗ

بیا هر کله چه | موږ ورکړو ده ته | څه نعمت | له خپل طرف نه | نو وائی | بیشکه | ما ته راکړے شوے دا

بیا چه موږ ورته د خپل طرف نه څه نعمت ورکړو ، نو وائی چه دا خو ما ته په خپل علم او عقل سره

عَلٰى عِلْمٍ ؕ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۹﴾

په پوهه | بلکه | دا | یو آزمینت دے | او لیکن | اکثر له دوی نه | نه پوهیږی

ملاؤ شوی دی ، (نه) بلکه دا یو آزمینت دے ، لیکن اکثر خلق (په دے خبره) نه پوهیږی .

قَدْ قَالَهَا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ

بیشکه | ویلې ده دا خبره | هغه خلقو چه | له دوی نه وړاندې وو | پس په کار رانغلل | د دوی

دا خبره هغه خلقو هم کړې وه چه مخواتیر شوی دی ، خو خپل کارونه د هغوی هیڅ په کار

مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۵۰﴾ فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ؕ

هغه څه | چه دوی به کول | پس ورسیدلې دوی ته | بد یانې | د هغه څه چه دوی کړی وو

رانغلل - بلکه خپل بد عملونه پرې ټول راپریوتل

وَالَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ هٰٓؤُلَآءِ سَيُصِيْبُهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ۙ

او هغه خلق چه | ظلم ئې وکړو | له دوی نه | زر به ورسیږی دوی ته | بد یانې | د هغه څه چه دوی کړی دی

او په دوی کښې هم کوم چه ظالمان دی په هغوی به هم خپل بد عملونه (هرومرو) راپریوزی

وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿۵۱﴾ اَوَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ

او نه دی دوی | عاجزه کوونکی | آیا دوی نه پوهیږی | چه بیشکه | الله | فراخه کوی

او دوی (الله تعالی په خپلو تن بیرو نو سره) عاجزه کولے نه شی . آیا دوی ته دا معلومه نه ده چه الله تعالی د چا په حقله فراخ

الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ

رزق | دَ پاره دَ هغه چا | چه ئې وغواړي | او تنګوي | بیشکه | په دې کښې | نخښې دي | دَ هغه قوم دَ پاره

نو روزي ورله فراخه یا ورله تنګه کړي ۔ په دې کښې دَ ایماندارو دَ پاره ډیرې نخښې

يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۵۲﴾ قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ

چه ایمان لري | ووایه | اے زما بندګانو! | کومو چه | زیاتے وکړو | په خپلو ځانونو باندې

پروت دي ۔ ته (زما دَ طرف نه خلقو ته) ووایه چه اے زما بندګانو! کومو چه په خپلو ځانونو باندې زیاتے کړے دے

لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ

مه نا اُمیده کیږئ | له رحمت نه | دَ الله | بیشکه الله | معاف کوي | ګناهونه

دَ الله تعالیٰ دَ رحمت نه مه مایوسه کیږئ ۔ الله تعالیٰ به ستاسو ټول ګناهونه معاف

جَمِيْعًا ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿۵۳﴾ وَاَنِيْبُوْٓا اِلٰى رَبِّكُمْ

ټول | بیشکه هم ئې دے | بخښونکے | مهربان | او رجوع وکړئ | دَ خپل رب طرف ته

کړي ۔ بیشکه الله ډیر بخښونکے زیات رحم کوونکے دے ۔ او تاسو خپل رب ته رجوع وکړئ ،

وَاَسْلِمُوْا لَهٗ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ

او حکم منئ | دَ دهٔ | وړاندې له دے نه | چه راشي په تاسو | عذاب | بیا به

او دَ هغهٔ حکم منئ له دے نه وړاندې چه (ستاسو په غفلت) په تاسو باندې عذاب راشي ۔ بیا به (هغه وخت)

لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿۵۴﴾ وَاتَّبِعُوْٓا اَحْسَنَ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ

مدد نهٔ شي کیدے ستاسو | او پیروي وکړئ | دَ ډیر ښهٔ | هغه څهٔ | چه نازل کړے شول | ستاسو طرف ته

ستاسو مدد نهٔ شي کولے ۔ او (اے خلقو!) دَ خپل رب رالیږلي ښائسته حکمونو ته

مِّنْ رَّبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً

ستاسو دَ رب له طرف نه | له دے نه وړاندې | چه | راشي په تاسو باندې | عذاب | ناګهانه

وُمنئ ، دے نه وړاندې چه په تاسو ناګهانه عذاب راشي

وَّاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿۵۵﴾ اَنْ تَقُوْلَ نَفْسٌ يّٰحَسْرَتٰى عَلٰى مَا

او تاسو ته | خبر هم نهٔ وي | چه وُبه وائي | نفس | هائے افسوس! | په هغه څهٔ

او تاسو پرے خبر هم نهٔ یئ ۔ (حکم) چه چرته یو نفس دا وُ (نهٔ) وائي چه افسوس دے په هغه

فَرَّطْتُّ فِيْ جَنْۢبِ اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ السّٰخِرِيْنَ ﴿۵۶﴾

چه ما کوتاهي وکړه | دَ الله په حق کښې | او دا چه وُم زهٔ | له مسخره کوونکو نه

کوتاهي چه ما دَ الله تعالیٰ په حق کښې کوله او ما خو صرف ټوقې کولے ۔

اَوْ تَقُوْلَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰىنِيْ لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۵۷﴾

یا او به وائي چه | که چرے | الله | هدایت کړے وے ماته | نو خامخا به زهٔ وُم | له پرهیزګارانو نه

یا دا به وائي چه که الله تعالیٰ ماته هدایت کړے وے نو زهٔ به هم په پرهیزګارانو کښې شامل وُم

أَوْ تَقُوْلَ حِيْنَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لِيْ كَرَّةً

يا | وُ به واى | په هغه وخت كښې | چه ووينى | عذاب | چه كاش ! | ماله وے | واپس تلل

يا چه عذاب ووينى نو وا به ووائى چه كه زۀ (دنيا ته) واپس لاړ شم نو به نيكانو

فَاَكُوْنَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝٥٨ بَلٰى قَدْ جَآءَتْكَ اٰيٰتِيْ فَكَذَّبْتَ

چه شم زۀ | له نيكانو خلقونه | ولے نه | بيشكه راغلى وو تاته | زما آيتونه | پس دروغ وګڼل تا

كښې به شامل شم - (الله به وفرمائى) ولے نه ! زما آيتونه تاته در رسيدلى وو ، مګر تا هغه دروغ

بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ۝٥٩ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ

هغه | او لوئى وكړه تا | او شوے ته | له كافرانو نه | او په ورځ | د قيامت به

وګڼل او تكبر دې وكړو او په كافرانو كښې شامل پاتے شوے - او د قيامت په ورځ به ته

تَرَى الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلَى اللّٰهِ وُجُوْهُهُمْ مُّسْوَدَّةٌ ؕ اَلَيْسَ

وويني ته | هغه خلق چه | دروغ به ئے تړل | په الله باندې | چه مخونه د هغوى به | تور شوى وى | آيا نۀ دے

د هغه كسانو مخونه تك تور ووينې چه په الله تعالىٰ ئے دروغ تړل ، آيا د

فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ۝٦٠ وَيُنَجِّى اللّٰهُ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا

په دوزخ كښې | ځائے | د كبرژنو | او نجات به وركړى | الله | هغوته چه | پرهيزګارى ئے وكړه

مغرورانو ټيكاؤ ئے په دوزخ كښې نۀ دے ؟ او چا چه (د كفر او د ګناه نه) ځان بچ كړلو الله تعالىٰ به هغوى له

بِمَفَازَتِهِمْ ۚ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوْٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝٦١ اَللّٰهُ

په كاميابه كيدو د دوى | نۀ به رسى دوى ته | څۀ بدى | او نۀ به دوى | غمژن وى | الله

په كاميابئ سره (د دوزخ نه) نجات وركړى (حلته) به نۀ هغوى ته څۀ تكليف رسيږى او نۀ به غمژن كيږى - هم الله تعالىٰ

خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۫ وَّهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ۝٦٢ لَهٗ

پيدا كونكے | د هر څيز دے | او دے | د هر څيز | نګهبان دے | هم د هٔ سره دى

د هر څيز پيدا كونكے دے ، او هم هغه په هر څيز باندې نګران دے. د آسمانونو او د

مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ

كنجيانے | د آسمانونو | او د زمكے | او هغه خلق | چه انكار ئے وكړو | د آيتونو د الله

زمكے كنجيانے هم د هغۀ په اختيار كښې دى. او څوك چه د الله تعالىٰ د آيتونو نه انكار كوى

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝٦٣ قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَاْمُرُوْٓنِّيْ

هم دغه خلق | نقصان مونده ونكى دى | ووايه | نو آيا د الله نه سيوا | تاسو ما ته حكم كوئى

هم هغوى به تاوانيان پاتے شى- (اے پيغمبره!) تۀ ورته ووايه چه اے جاهلانو! آيا تاسو ما هم

اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجٰهِلُوْنَ ۝٦٤ وَلَقَدْ اُوْحِيَ اِلَيْكَ

چه زۀ عبادت وكړم | اے | جاهلانو ! | او بيشكه | وحى رالېږلے شوې ده | ستا طرف ته

ماته د نور چا د عبادت فرمائشونه كوئى ؟ او بيشكه چه تاته هم او ستا نه وړاندې نورو پيغمبرانو

وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ لَئِنْ اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ

او دَ هغه خلقو طرف ته | چه وړاندې له تا نه وو | كه چرے | تا شرك وكړو | نو خامخا به برباد شي

ته هم دا وحی لیږلے شوے ده چه (اے بنیادمه!) كه تا شرك وكړو نو ټول عملونه به دِ

عَمَلُكَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٦٥﴾ بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ

ستا عمل | او خامخا به شے ته | له نقصان موندونكو نه | (نه) بلكه | دَ الله | عبادت وكړه

عبث لاړ شي او په تاوان كښې به وُغورزیږے ، ته خو بس یوازے دَ الله تعالیٰ عبادت كوه

وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٦٦﴾ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ۖ

او شه ته | له شكرگزارو نه | او قدر ونه كړو دوی | دَ الله | لكه چه حق دے | دَ ده دَ قدر

او (دَ هغه) په شكرگزارو كښې شامل شه ، خو دے خلقو خدائے تعالیٰ لوئے ونه گڼلو لكه چه پكار دے .

وَالْاَرْضُ جَمِيْعًا قَبْضَتُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيّٰتٌ ۢ

او (دا) زمكه | ټوله به | دَ ده په موټئ كښې وي | په ورځ دَ قيامت | او آسمانونه به | رانغښتے شوي وي

سره دَ دے چه ټوله زمكه به دَ قيامت په ورځ دَ هغهٔ په موټئ كښې وي او ټول آسمانونه به دَ هغهٔ په ښي لاس

بِيَمِيْنِهٖ ۗ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَنُفِخَ

دَ ده په ښي لاس كښے | دے پاك دے | او ډير لوئے دے | له هغه څه نه | چه دوی ئے شريك جوړوی | او پوكے به ووهلے شي

كښے رانغښتي وي ، هغه پاك دے او دَ دوی جوړ كړی شرك نه ډير اوچت دے ، او شپيلئ به پوك وهلے

فِى الصُّوْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ

په شپيلئ كښے | نو بے هوشه به شي | هر هغه څوك | چه په آسمانونو كښې دی | او هر هغه څوك | چه په زمكه كښے دی

شي نو دَ آسمانونو او زمكے ټول مخلوق به بے هوشه پريوزی ،

اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ۖ ثُمَّ نُفِخَ فِيْهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ

مگر | څوك چه وغواړی | الله | بيا به | پوكے ووهلے شي | په دے كښے | دويم ځل | نو ناڅاپه به دوی | ولاړ وي

څوك څوك چه الله (بچ ساتل) وُغواړی . بيا به په دويم ځل شپيلئ پوك وهلے شي ، نو ټول به راپاڅي چه سم دم

يَّنْظُرُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُوْرِ رَبِّهَا وَوُضِعَ

گوری به | او روښانه به شي | زمكه | په رڼا | دَ رب خپل | او | كيښودلے به شي

به گوری . او زمكه به دَ خپل رب په رڼا باندې روښانه شي ، او عملنامه به (مخامخ)

الْكِتٰبُ وَجِايْٓءَ بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَآءِ وَقُضِىَ بَيْنَهُمْ

كتاب | او رابه وستلے شي | پيغمبران | او گواهان | او فيصله به وُكړے شي | دَ دوی ترمينځه

كيښودے شي ، او پيغمبران او (نور) گواهان به حاضر كړے شي ، او دَ خلقو ترمينځه به په انصاف

بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٦٩﴾ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا

په انصاف سره | او په دوی به | ظلم نهٔ شي كولے | او پوره به وركړے شي | هر نفس ته | هغه څه چه

سره فيصله وُكړے شي او دَ ذرے هومره ظلم به پرے نهٔ كيږي . او هر سړی ته به دَ خپلو عملونو پوره پوره

عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧٠﴾ وَسِيْقَ الَّذِيْنَ

چه ده عمل کړی دی | او دے | ښه پوهه دے | په هغه څه | چه دوی ئے کوی | او روان به کړے شی | هغه خلق چه

بلہ ورکړے شی او الله تعالیٰ ته د دوی ټول کاروبار په ښه شان معلوم دی ۔ او کافران به ټولی ټولی دوزخ

كَفَرُوْٓا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْهَا فُتِحَتْ

کافران دی | طرف د دوزخ ته | ډلے ډلے | تر دے چه | هر کله راشی دوی هغے ته | نو پرانستلے شی

طرف ته راښکلے شی ، څه وخت چه دوزخ ته ورنژدے شی نو د هغے دروازے

اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ

دروازے د هغے | او وُبه وائی | دوی ته | نگهبانان د هغے | آیا نه ؤو راغلی تاسو ته | پیغمبران

به پرانستلے شی ، او د دوزخ محافظان به ورته ووائی چه آیا تاسو ته د خپل قوم نه پیغمبران

مِّنْكُمْ يَتْلُوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ

له تاسو نه | چه لوستل به ئے | تاسو باندې | آیتونه | د رب ستاسو | او ډیرول به ئے تاسو | له ملاقات

راغلی نه ؤو چه د خپل رب آیتونه ئے درته اوړولی وے او تاسو ئے د دے ورځے د راتلو نه

يَوْمِكُمْ هٰذَا ؕ قَالُوْا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ

د دے ورځے ستاسو نه | دوی به ووائی | ولے نه | لیکن | ثابت شو | حکم | د عذاب

ویرولی وے ؟ هغوی به ووائی ولے نه ! خو د عذاب وعده آخر په کافرانو باندې پوره

عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧١﴾ قِيْلَ ادْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ

په کافرانو باندې | وُبه ویلے شی | داخل شئ | په دروازو کښے | د دوزخ | همیشه به یئ | په دے کښے

شوه ۔ ورته به ووئیلے شی چه (ځئ اوس) د دوزخ په دروازو ورننوځئ همیشه به پکښے پراته یئ

فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿٧٢﴾ وَسِيْقَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا

بس بد | ځائے دے | د کبرژنو | او روان به کړے شی | هغه خلق چه | ویریدل به

غرض دا چه د مغرورو کسانو ټیکاؤنړه ډیره خرابه ده ۔ او څوک چه د خپل رب (د نیولو) نه ویریدل هغوی

رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْهَا

د خپل رب نه | جنت طرف ته | ډلے ډلے | تر دے چه | هر کله | دوی راشی هغے ته

به ټولی ټولی جنت ته روان کړے شی ۔ څه وخت چه د هغے خوا ته ورسیږی

وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ

او پرانستلے شی | دروازے د هغے | او وبه ویلے شی | دوی ته | نگرانان د هغے | سلام دے وی | په تاسو باندې

او دروازے پرانستلے شی او د هغے محافظان به ورته ووائی چه په تاسو دے سلام وی

طِبْتُمْ فَادْخُلُوْهَا خٰلِدِيْنَ ﴿٧٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ

خوشحاله شوئ تاسو | پس داخل شئ دے ته | همیشه به یئ | او دوی به وائی | ټول تعریفونه | الله د پاره دی | چا چه

تاسو ښه خلق یئ پس په دے کښے همیشه د پاره ورننوځئ ۔ هغوی به ووائی چه الله تعالیٰ ډیر شکر دے چه مونږ

صَدَقَنَا وَعْدَهٗ وَاَوْرَثَنَا الْاَرْضَ نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ

رښتیا کړله موږ سره | خپله وعده | او وارثان ئے کړلو موږ ه | دَ دے زمکے | چه موږ ځیره شو | په جنت کښے | کوم ځائے چه

سره ئے خپله وعده په رښتیا پوره کړه او موږ ه ئے دَ دے زمکے مالکان کړو چه په جنّت کښے کوم ځائے غواړو هلته به

نَشَآءُ ۚ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿٧٤﴾ وَتَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّيْنَ

موږ غواړو | پس ښه ښه | اجر دے | دَ عمل کوونکو | او ته به وویني | فرښتے | راتاو شوے

ډیره شو غرض دا چه دَ ښه عمل کوونکو بدله هم ښه ده ۔ او ته به فرښتے وینے چه دَ عرش نه ګیر چاپیره به

مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۚ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ

چاپیره | دَ عرش نه | تسبیح به وائی | دَ ستائنے سره | دَ رب خپل | او فیصله به وکړے شی | دَ دوی ترمینځه

ئے حلقه اچولے وی دَ خپل رب تسبیح او حمد به وائی او (په دغه ورځ به) دَ خلقو ترمینځه

بِالْحَقِّ وَقِيْلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٥﴾

٨ ع ٥

په انصاف سره | او وُبه وئیلے شی | ټول تعریفونه | الله دَ پاره دی | چه رب دے | دَ ټولو جهانونو

په انصاف سره فیصله وکړے شی او وُبه وئیلے شی چه ټول تعریفونه الله دَ پاره دی چه دَ ټولو جهانونو رب دے ۔

سُوْرَةُ الْمُؤْمِنِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ	خَمْسٌ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّتِسْعُ رُكُوْعَاتٍ
سورة مومن په مکه کښے نازل شوا او په	شروع کوم په نامه دَ الله چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے	دے کښے ٨٥ آیتونه او ٩ رکوع ګانے

دَ الله په نامه شروع کوم چه ډیر مهربان او ډیر زیات رحم خاوند دے

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٢﴾

حٰمٓ | نازل شوے دے | دا کتاب | دَ الله دَ طرف نه | چه ډیر غالب | پوهه دے ۔

حٰمٓ دا کتاب (یعنی قرآن) دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه نازل شوے دے چه زبردست دے په هر څیز پوهه دے

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيْدِ الْعِقَابِ ۙ ذِي الطَّوْلِ ؕ

بخښونکے | دَ ګناه | او | قبلوونکے | دَ توبے | سخت عذاب ورکوونکے | لوئے فضل والا

ګناه بخښونکے او توبه قبلوونکے په سزا کښے سخت او ډیر لوئے فضل والا دے

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿٣﴾ مَا يُجَادِلُ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ

نشته دے بل معبود | دَ دهٔ نه سیوا | هم دَ دهٔ طرف ته | واپس تلل دی | جګړه نهٔ کوی | په آیتونو کښے | دَ الله

دَ هغهٔ نه سیوا بل معبود نشته، هم هغهٔ ته (دَ ټولو) واپس تلل دی ۔ دَ الله تعالیٰ دَ آیتونو په باره کښے هم هغه خلق

اِلَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ﴿٤﴾

مګر | هغه خلق چه | کافران دی | پس دوکه درنهٔ کړی تا له | دَ دوی تلل راتلل | په ښارونو کښے

جګړے کوی کوم چه کافران دی ، نو ته په دے غلط مهٔ شے چه دوی په ښارونو کښے (خوشحاله خوشحاله) اوړی راوړی

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّالْاَحْزَابُ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۪ وَهَمَّتْ

دروغ ګڼلی وو | دَ دوی نه وړاندے | قوم | دَ نوح | او نورو ډلو | پس له دوی نه | او اراده وکړه

دَ دوی نه وړاندے دَ نوح قوم او دَ هغوی نه پس نورو ټولګو (پیغمبران) دروغژن ګڼلی او هر اُمت دَ خپل

كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَٰدَلُوا بِالْبَٰطِلِ

هريو | اُمّت | خپل پیغمبر سته | چه وُنیسي هغه | او دوی جګړے کوی | دَ دروغو په خبرو

پیغمبر دَ بندی کولو اراده وکړه او بې ناحقه جګړے ئې ورته رابرسیره کړے

لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝٥

دَ پاره دَ چه ناکامه کړی | په دے سره | حق | پس ما وُنیول هغوئی | نو څنګه | وو | زما عذاب

چه په دے سره (دین دَ) حق ناکامه کړی نو ما هغوئی راوُنیول نو ګوره څنګه عنه سزا م ورکړه۔

وَكَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ

او دغه شان | ثابته شوه | خبره | ستا دَ رب | په هغه خلقو چه | کافران دی | بیشکه هم دوی

او دغه شان ستا دَ رب خبره په کافرانو باندې ثابته شوه چه هغوئ

أَصْحَٰبُ النَّارِ ۝٦ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ

دوزخیان دی | کوم (فرښتو) چه | اُوچت کړے دے | عرش | او کوم چه | دَ دے نه ګیرچاپیره دَ

دوزخیان دی۔ او هغه فرښتے چه عرش ئې اُوچت کړے دے او کوم چه ترے نه ګیرچاپیره دی

يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ

دوی تسبیح وائی | دَ خپل رب په ستائنے سره | او ایمان راوړی | په دهٔ | او بخښنه غواړی | دَ هغه خلقو دَ پاره

هغوئی ټول دَ خپل رب تسبیح او تعریف بیانوی او په هغهٔ ایمان راوړی او دَ مؤمنانو په حقله (دا) بخښنه

ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ

چه مؤمنان دی | چه اے زمونږه ربه! | او تا احاطه کړے دَ | دَ هر څیز | په خپل رحمت | او علم سره | پس معاف کړه

غواړی چه اے زمونږه ربه! ستا رحمت او ستا علم په هر څهٔ باندې راخور شوے دے ، نو چا چه توبه وکړه

لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ

هغه کوموچه | توبه وکړه | او پیروی ئے وکړه | ستا دَ لارے | او بچ کړه دوی | له عذاب

او ستا په لار روان دی هغوئ وُبخښه ، او دَ دوزخ دَ عذاب نه

الْجَحِيمِ ۝٧ رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّٰتِ عَدْنٍ الَّتِي

دَ دوزخ نه | اے زمونږه ربه! | او داخل کړه دوی | په باغونو کښے | دَ همیشه اُوسیدو | هغه دَ کوموچه

ئے بچ کړه ، اے زمونږه ربه! ته هغوئ دَ همیشه اوسیدو په باغونو کښے ورننباسه، دَ کومو چه

وَعَدتَّهُمْ وَمَن صَلَحَ مِنْ ءَابَآئِهِمْ وَأَزْوَٰجِهِمْ وَذُرِّيَّٰتِهِمْ

تا وعده کړے ده دَ دوی سره | او هغه څوک (هم) | چه صالحان دی | له پلارانو دَ دوی نه | او له بیبیانو دَ دوی نه | او له اولاد دَ دوی نه

ورسره تا وعده کړے ده او هغه هم چه دَ هغوئی په پلارانو ، بیبیانو او اولاد کښے صالحان دی

إِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝٨ وَقِهِمُ السَّيِّـَٔاتِ وَمَن

بیشکه ته | ډیر زبردست | حکمت والا یئے | او وُساته دوی | له تکلیفونو نه | او هغه څوک چه

بیشکه چه ته زبردست یئے دَ حکمت خاوند یئے او هغوئ دَ هر قسم تکلیفونو نه محفوظ وُساته او تا چه په دغه

تَقِ السَّيِّاٰتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهٗ ؕ وَذٰلِكَ هُوَ

وُساتل تا | له تکليفونو نه | په دغه ورځ | نو بيشکه | تا په هغهٔ رحم وکړو | او هم دا ده

او دا ویره لویه مهربانی وکړه نو هغهٔ سره دِ غنته وساتلو بيچ نه تکليف دَ څوک ورځ

الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝۹ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ

کاميابي | لويه | بيشکه | کوم خلق | چه کافران دي | دوئ ته به آواز وکړے شي | چه ناراضګي

کاميابي ده . بيشکه کومو خلقو چه کفر وکړو هغوئ ته به دا آواز ورکوے شي چه لکه څنګه

اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَّقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيْمَانِ

دَ الله | زياته لويه ده | ستاسو له ناراضګئ نه | په خپل ځان بانډې | هرکله چه به | تاسو بلله شوئ | دَ ايمان طرف ته

(نن) ستاسو دَ ځان نه نفرت کېږي دَ دې نه زيات نفرت به درته خدائے کولو چه تاسو به ايمان ته رابلله شوئ او تاسو به

فَتَكْفُرُوْنَ ۝۱۰ قَالُوْا رَبَّنَآ اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَ اَحْيَيْتَنَا

نو تاسو به انکار کولو | دوئ به وائي | اے زمونږه ربه ! | تا مړګ راکړو مونږ ته | دوه ځله | او | ژوندی کړو تا مونږ

انکار کولو . هغوئ به ووائي چه اے زمونږه ربه ! مونږ دِ دوه ځله مړه وساتلو او دوه ځله دِ راژوندي

اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوْبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوْجٍ مِّنْ سَبِيْلٍ ۝۱۱

دوه ځله | پس اقرار وکړو مونږ | په خپلو ګناهونو | پس آيا | بهر ته دَ راوتلو | څه لار (شته دَ ے) ؟

کړو ، نو اوس مونږ دَ خپلو خطاګانو اقرار کوو ، نو آيا اوس (دَ دے عذاب نه دَ بچ) وتلو څهٔ لار شته !

ذٰلِكُمْ بِاَنَّهٗٓ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهٗ كَفَرْتُمْ ۚ وَاِنْ يُّشْرَكْ بِهٖ

دا په تاسو | ځکه دے چه | هرکله به | بلله شو | الله | يو | نو تاسو به انکار کولو | او که چرے شرک به کړے شو دَ هغهٔ سره

دا ځکه (سزا درکوے شي) چه کله صرف دَ الله تعالیٰ نوم به اخستے شو نو تاسو به ترے نه انکار کولو او کله څوک به ورسره شريکولے

تُؤْمِنُوْا ؕ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيْرِ ۝۱۲ هُوَ الَّذِيْ يُرِيْكُمْ

نو منلو به تاسو | پس حکم (خو) | هم دَ الله دے | چه ډير لوئے | اُوچت مرتبے والا دے | دے هغه ذات دے | چه ښائي تاسو ته

شو نو بيا به مو منلو نو اوس دا دَ الله تعالیٰ فيصله ده چه ډير لوئے دے او اُوچت مرتبے خاوند دے . الله هغه ذات دے چه تاسو ته

اٰيٰتِهٖ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ رِزْقًا ؕ وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ

خپلے نخښے | او نازلوي | تاسو دَ پاره | له آسمان نه | رزق | او نصيحت نهٔ قبلوي | مګر هغه څوک

خپلے نخښے ښائي ، او دَ بره نه درله روزي رالېږي ، او نصيحت خو بس هغه څوک قبلوي

يُّنِيْبُ ۝۱۳ فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ وَلَوْ كَرِهَ

چه رجوع کوي | پس ياد کړئ | الله | خالص کونکے | دَ دهٔ دَ پاره | عبادت | اګر که | نهٔ خوښوي

چه الله ته رجوع کوي ، نو تاسو په سمه سوچه عقيده بانډې خدائے ته دُعا کوئ اګر که په کافرانو

الْكٰفِرُوْنَ ۝۱۴ رَفِيْعُ الدَّرَجٰتِ ذُو الْعَرْشِ ۚ يُلْقِي الرُّوْحَ

کافران | (دے) اُوچتو | درجو والا | دَ عرش مالک دے | اچوي | روح

بده لګي . هغه دَ مرتبو اوچتونکے دے . دَ عرش مالک دے . هغه چه په خپلو بندګانو کښے

ع ۲

مِنْ أَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ﴿١٥﴾

په خپل حکم سره | په چا چه | دے غواړی | له خپلو بندګانو نه | د پاره د دې چه وویروی | له ورځې د ملاقات نه

په چا د غواړی نو په هغه باندې خپل حکم راولیږی چه هغه (خلق) د ملاقات (د حشر) د ورځې نه وویروی

يَوْمَ هُمْ بٰرِزُوْنَ ۚ لَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۭ لِمَنِ

په کومه ورځ چه به دوی | بهرته راوځی | پټه به نه وی | په الله باندې | د دوی | (څه) څیز | چا د پاره

په کومه ورځ چه به ټول خلق (له قبرونو نه) بهر راوځی ، د الله تعالی نه به د دوی هیڅ خبره پټه نه وی ـ (تپوس به کولے شی)

الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۭ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿١٦﴾ اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ

حکومت دے | نن ورځ | الله د پاره دے | چه یو وازے | ډیر غالب دے | نن ورځ به | بدله ورکولے شی | هر

نن ورځ د چا حکومت دے ؟ بس صرف د الله حکومت دے چه یو دے (او) غالب دے ـ نن به هر سړی ته د خپل

نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ ۭ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ

نفس ته | د هغه څه چه | ده کړی دی | نشته دے هیڅ ظلم | نن ورځ | بیشکه | الله | ډیر زر

عمل بدله ورکړے شی ، (او په چا باندې به) نن هیڅ زیاتے نه کیږی ، یقیناً الله تعالی ډیر زر حساب

الْحِسَابِ ﴿١٧﴾ وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوْبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ

حساب اخستونکے دے | او دوی ویروه دوی | د ورځې د نزدے راتلونکې نه | هر کله چه به زړونه | تر خولے راشی

اخستونکے دے ـ او (اے پیغمبره ! ته) دوی د نزدے راتلونکې ورځې د مصیبت نه وویروه چه زړونه به تر خولے راشی

كٰظِمِيْنَ ۬ ؕ مَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ حَمِيْمٍ وَّلَا شَفِيْعٍ يُّطَاعُ ﴿١٨﴾

د غم په وجه | نه به وی | د ظالمانو | څوک دوست | او نه څوک سفارشی | چه د ده خبره ومنلے شی

او ساه ګټلے به (د غم نه) لنې ے شی او (په هغه ورځ به) د ظالمانو نه څوک دوست وی او نه څوک سفارشی چه د هغه خبره ومنلے شی

يَعْلَمُ خَآئِنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُوْرُ ﴿١٩﴾ وَاللّٰهُ

خبر دے | په خیانت | د سترګو | او په هغه څه | چه پټوی ئے | سینے | او الله به

الله تعالی د سترګو په غلا او د زړونو په پټو رازونو ښه پوهه دے ـ او الله تعالی به

يَقْضِيْ بِالْحَقِّ ۭ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَقْضُوْنَ

فیصله وکړی | په انصاف سره | او هغه چه | دوی ئے بلی | د ده نه سیوا | دوی فیصله نه شی کولے

په انصاف سره فیصله وکړی ، او دوی چه د هغه نه سیوا د نور چا بلنه کوی نو هغوی هیڅ فیصله

بِشَيْءٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿٢٠﴾ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا

د هیڅ څیز | بیشکه | الله | هم دے دے | اوریدونکے | لیدونکے | آیا دوی نه دی ګرځیدلی

نه شی کولے ، یقیناً الله تعالی هر څه وینی (او) اوری ـ آیا دا خلق په زمکه کښې

فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ كَانُوْا

په زمکه کښې | چه دوی وګوری | چه څنګه | شو | انجام | د هغو خلقو چه | وو

ګرځیدلی نه دی چه د دوی نه د پخوا خلقو (چه د حق نه منکر وو) انجام

مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ

وړاندې له دوی نه | ؤو هغوی | زيات سخت | له دوی نه | په طاقت کښې | او په نخښو کښې | په زمکه کښې

څه شو ؟ هغوی د دوی نه په طاقت کښې او د زمکې په مخ په نخښو پرېښودو کښې زيات ؤو

فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ

پس ونيول هغوی | الله | په ګناهونو د هغوی | او نه ؤو | هغوی د پاره | د الله نه | هيڅوک

نو الله تعالی په خپلو ګناهونو کښې راونيول ، او هيڅ د الله تعالی (د عذاب) نه بچ نه

وَاقٍ ﴿٢١﴾ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا

بچ کوونکے | دا | حکه چه | راتلل به هغوی ته | پيغمبران د هغوی | په نخښو سره | نو هغوی به انکار کولو

کړل . دا حکه چه هغوی ته به خپلو پيغمبرانو ښکاره نخښې راوړلے خو هغوی به ترې نه انکار کولو

فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

پس ونيول هغوی لره | الله | بيشکه هغه | توانا | سخت عذاب ورکوونکے دے | او بيشکه راليږلے وو موږ

نو الله تعالی راونيول يقيناً هغه ډير قوی دے سخت عذاب ورکوونکے دے ، او موږ موسیٰ د

مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ

موسیٰ | په خپلو نخښو سره | او په دليل | ښکاره سره | طرف د فرعون | او هامان

خپلو نخښو او د ښکاره دليل سره وليږلو - (يعنی موږ دوی) فرعون، هامان او قارون ته (پيغام د حق

وَقَارُونَ فَقَالُوا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٢٤﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ

او قارون ته | نو دوی ووئيل | جادوګر دے | غټ دروغژن | بيا هر کله | چه راغے دوی ته | په حق دين سره

سره وليږلو) نو هغوی ووئيل چه دا جادوګر دے غټ دروغژن دے . نو څه وخت چه موسیٰ زموږ د طرف نه حق دين

مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

زموږ له طرف نه | نو دوی ووئيل | ووژنئ | خامن | د هغه خلقو | چه ايمان ئے راوړی دے | د ده سره

راوړو ، نو هغوی ووئيل چه کوم خلقو د ده سره (په الله باندې) ايمان راوړے دے د هغوی خامن ووژنئ

وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ ۚ وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٥﴾

او ژوندی پريږدئ | د دوی ښځې | او نه دے | تدبير | د کافرانو | مګر | ناکام

او لونړه ئے ژوندی پريږدئ ، او د کافرانو تدبير بے اثره لاړو .

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ ۖ إِنِّي

او ووئيل | فرعون | ما پريږدئ | چه زه ووژنم | موسیٰ | او دے دې راوغواړی | خپل رب | بيشکه زه

او فرعون ووئيل چه ما پريږدئ چه موسیٰ ووژنم او بيا دې هغه خپل رب (مدد له) راوغواړی ، ما سره

أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ

ويريږم | چه | دے به بدل کړی | دين ستاسو | يا دا چه | دے به ښکاره کړی | په زمکه کښې

دا فکر دے چه ستاسو دين به بدل کړی يا به په ملک کښې (بل څه) خرابي

الْفَسَادَ ﴿٢٦﴾ وَقَالَ مُوسَىٰٓ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُم

فساد | او وُوئيل | موسیٰ | (چه) بيشكه ما پناه اخستے ده | دَ خپل رب | او ستاسو دَ رب سره

راپيدا كړي. موسیٰ ووئيل ، چه زهٔ دَ خپل رب او ستاسو دَ رب پناه غواړم

مِّن كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٢٧﴾ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ

دَ هر | كبرژن نه | چه ايمان نهٔ لري | په ورځے | دَ حساب | او وُوئيل | يو سړي | ايماندار

دَ هر متكبر نه چه دَ حساب په ورځ باور نهٔ لري او دَ فرعون دَ قوم يو مؤمن

مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَٰنَهُۥٓ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ

له قوم دَ فرعون نه | چه پټولو ئے | خپل ايمان | آيا تاسو وژنئ | داسے سړے | چه دا وائي

سړي ووئيل چه خپل ايمان به ئے پټ ساتلو آيا تاسو يو داسے سړے وژنئ چه هغه وائي

رَبِّيَ ٱللَّهُ وَقَدْ جَآءَكُم بِٱلْبَيِّنَٰتِ مِن رَّبِّكُمْ ۖ وَإِن يَكُ

چه زما رب | الله دے | او بيشكه دهٔ راوړي دي تاسو ته | (روښانه) دليلونه | ستاسو دَ رب له طرف نه | او كهٔ چرے دے وي

چه زما رب الله دے او تاسو دَ پاره ئے دَ خپل رب له طرف نه ښكاره دليلونه راوړي دي او كهٔ چرے دے

كَٰذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُۥ ۖ وَإِن يَكُ صَادِقًا يُصِبْكُم بَعْضُ

دروغژن | نو هم په دهٔ دے | (وبال) دَ دهٔ دَ دروغو | او كهٔ چرے وي دے | رښتينے | نو وُبه رسيږي تاسو ته | (ځنې) بعضے

دروغژن وي نو دَ دهٔ دَ دروغو (وبال) به هم په دهٔ پريوځي او كهٔ رښتينے وي نو دَ هغه ځنے پيشگوئي به درباندے

ٱلَّذِى يَعِدُكُمْ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهْدِى مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ

هغه (عذاب) دَ كوم چه | دے وعده كوي تاسو سره | بيشكه الله | لار نه ښائي | هغه چاته چه | هغه حد نه تيريدونكے

درپريوځي ، الله تعالیٰ هغه څوك په سمه لار نهٔ بوځي چه دَ حد نه تيريدونكے

كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَٰقَوْمِ لَكُمُ ٱلْمُلْكُ ٱلْيَوْمَ ظَٰهِرِينَ فِى ٱلْأَرْضِ

دروغژن وي | اے زما قومه! | ستاسو | بادشاهي ده | نن ورځ | غالب يئ | په زمكه كښے

او غټ دروغژن وي. اے زما ورونړو! نن خو بادشاهي ستاسو ده چه په دے ملك كښے حاكمان يئ

فَمَن يَنصُرُنَا مِنۢ بَأْسِ ٱللَّهِ إِن جَآءَنَا ۚ قَالَ فِرْعَوْنُ

پس څوك به | مدد وكړي زمونږ | له عذاب | دَ الله نه | كهٔ چرے هغه راشي مونږ ته | ووئيل | فرعون

نو كهٔ دَ الله تعالیٰ عذاب راشي نو څوك به مونږ دَ الله تعالیٰ دَ عذاب نه بچ كړي؟ فرعون ووئيل

مَآ أُرِيكُمْ إِلَّا مَآ أَرَىٰ وَمَآ أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ

زهٔ نهٔ ښايم تاسو ته | مگر | هغه څهٔ | چه زهٔ ئے خپله گورم | او زهٔ لار نهٔ ښايم تاسو ته | مگر | لار دَ

زهٔ خو بس تاسو ته هغه رائے دركوم كومه چه ماته (په رښتيا سمه) ښكاري او بله لار نهٔ خو فقط دَ مصلحت نه ډكه

ٱلرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ وَقَالَ ٱلَّذِىٓ ءَامَنَ يَٰقَوْمِ إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُم

دَ راستئ | او ووئيل | هغه كس چه | ايمان ئے راوړے وو | اے زما قومه! | بيشكه زهٔ ويريږم | په تاسو

لار درته ښايم. او كوم سړي چه ايمان راوړے وو هغهٔ ووئيل چه اے ورونړو! ماسره انديښنه ده چه دَ قوم

مِّثْلَ يَوْمِ الْاَحْزَابِ ﴿۳۰﴾ مِثْلَ دَاْبِ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ

دَ مثل | دَ ورځو | دَ جماعتونو پخوانو | په شان | دَ صورتِ دَ حال | دَ قوم | دَ نوح | او دَ عاد | او دَ ثمود

امتونو غوندې بد ورځ دربانده راته شي. چه دَ قوم دَ نوح او دَ عاد او دَ ثمود او دَ هغوئ نه دَ

وَالَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۭ وَمَا اللّٰهُ يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿۳۱﴾ وَيٰقَوْمِ

او دَ هغو خلقو چه | وروستو له دوی نه وو | او الله نهٔ غواړي | ظلم كول | (په خپلو) بندګانو بانديې | او اے زما قومه!

وروستنو خلقو غوندې چل درسره وشي. او الله په خپلو بندګانو بانديې دَ ذرے هومره ظلم كول نهٔ غواړي. او اے وروڼو!

اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿۳۲﴾ يَوْمَ تُوَلُّوْنَ مُدْبِرِيْنَ ۚ

بيشكه زهٔ | ويريږم | په تاسو بانديې | دَ ورځے دَ چغونه | په كومه ورځ چه به | تاسو تښتئ | شا اړخ سته

ما سره دَ چغو دَ ورځے انديښنه ده ، په هغه ورځ چه تاسو به شا اړخ ته تښتئ.

مَا لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ

نهٔ به وي تاسو لپاره | دَ الله نه | څوک بچ كوونكے | او څوک چه | بے لارے كړي | الله | پس نشته دهٔ لپاره

هيڅوک به مو دَ الله دَ نيولو نه بچ كوونكے نهٔ وي ، او څوک چه الله بے لارے كړي ، نو هغه هيڅوک

مِنْ هَادٍ ﴿۳۳﴾ وَلَقَدْ جَاۗءَكُمْ يُوْسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا زِلْتُمْ

څوک لاره ښودونكے | او بيشكه راغلے وو تاسو ته | يوسف (علیه السلام) | له دے نه وړاندے | په واضحه نخښو سره | پس هميشه وئ تاسو

په لاره كوونكے نهٔ شي. او له دے نه وړاندے تاسو ته يوسف علیه السلام څرګندے دليلونه راوړي وو ، نو تاسو دَ هغهٔ دَ

فِيْ شَكٍّ مِّمَّا جَاۗءَكُمْ بِهٖ ۭ حَتّٰٓى اِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ

په شک كښے | له هغه څهٔ نه | چه دهٔ راوړے وو تاسو ته | ترڅو چه | هركله دے مړ شو | (نو) تاسو ووئيل

راوړو خبرو په حقله هم برابر شكمن يئ ، ترڅو چه هغه مړ شو نو تاسو ووئيل

لَنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِهٖ رَسُوْلًا ۭ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ هُوَ

هيڅكله به رانهٔ ليږي | الله | پس له دهٔ نه | پيغمبر | دغه شان | ګمراه كوي | الله | هغه څوک چه وي

چه اوس به الله تعالىٰ بل پيغمبر نهٔ راليږي ، دغه شان الله تعالىٰ حد نه تيريدونكي شک كوونكي

مُسْرِفٌ مُّرْتَابُۨ ﴿۳۴﴾ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ

له حد نه تيريدونكے | شک كوونكے | كوم خلق چه | جګړے كوي | دَ الله په آيتونو كښے | بغير

خلق دَ هدايت نه محروم ساتي. كوم خلق چه دَ الله تعالىٰ په آيتونو كښے بغير دَ څهٔ دليل نه چه هغوئ

سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ۭ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذِيْنَ

دَ څهٔ دليل نه | چه راغلے وي دوی ته | ډيره | ناخوښه ده | په نزد دَ الله | او په نزد | دَ هغه خلقو چه

ته راغلے وي جګړے كوي (دا) دَ الله تعالىٰ او دَ مؤمنانو په نزد ډير ناخوښه

اٰمَنُوْا ۭ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰي كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿۳۵﴾

ايمان ئے راوړے دے | دغه شان | مهر لګوي | الله | په هر زړهٔ | دَ كبرژن | سركشه

خبره ده دغه شان الله تعالىٰ دَ هر مغروره جابره بنده په زړهٔ بانديې مهر لګوي

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰهَامٰنُ ابْنِ لِيْ صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ اَبْلُغُ

او وویل | فرعون | اے هامانه! | جوړ کړه | ما ته ماڼۍ | دپاره د دې چه زۀ | ورسېږم

او فرعون وویل چه اے هامانه! ماله یوه اوچته ماڼۍ جوړه کړه شاید زۀ (په دې باندې په ختو سره) ورسېږم

الْاَسْبَابَ ﴿۳۶﴾ اَسْبَابَ السَّمٰوٰتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى وَاِنِّيْ

لارو ته | چه لارے دي | د آسمانونو | چه وګورم | طرف د معبود د موسیٰ ته | او بېشکه زۀ

لارو ته ورسېږم (چه) د آسمان لارو سره (ملاویږي) ، بیا د موسیٰ خدائے له وګورم او زۀ خو دا

لَاَظُنُّهٗ كَاذِبًا ۭ وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوْۗءُ عَمَلِهٖ وَصُدَّ

ګمان کوم په ده | د دروغژن | او دغه شان | ښائسته معلوم شو | فرعون ته | بد | عمل د ده | او منع کړے شو

موسیٰ دروغژن ګڼړم ، او دغه شان فرعون ته خپل بد کارونه ښائسته ښکاریدل او د سمے لارے

عَنِ السَّبِيْلِ ۭ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِيْ تَبَابٍ ﴿۳۷﴾ وَقَالَ الَّذِيْٓ

له (سمے) لارے نه | او نۀ وو | تدبیر | د فرعون | مګر | په تباهۍ کښے | او وویل | هغه سړي چه

نه لارے محرومه وو ، او د فرعون هر یو تدبیر برباد لاړو ۔ او کوم سړي چه ایمان راوړے وو

اٰمَنَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوْنِ اَهْدِكُمْ سَبِيْلَ الرَّشَادِ ﴿۳۸﴾ يٰقَوْمِ

ایمان ئے راوړے وو | اے زما قومه! | تاسو پیروي وکړئ زما | زۀ به وښایم تاسو ته | لار د | د راستۍ | اے زما قومه!

هغۀ وویل چه اے زما قومه! تاسو زما پسے راروان شئ، زۀ به تاسو ته د نیکۍ لار وښایم ۔ اے زما قومه!

اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ۡ وَّاِنَّ الْاٰخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿۳۹﴾

بېشکه | دا | ژوند | د دنیا | (عارضي) فائده ده | او یقیناً | آخرت | هم دا د آرام کور دے

دا د دنیا ژوند خو محض د یو څو ورځو مزے چرچے دي او د استوګنے اصل ځائے خو آخرت دے

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ عَمِلَ

چا چه | عمل وکړو | بد | نو بدله به نه شي ورکولے ده ته | مګر | هم د هغے برابر | او چا چه | عمل وکړو

څوک چه ګناه کوي نو هغۀ ته به خپله پوره بدله ورکولے شي ، او چا چه نیک عمل

صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰۗىِٕكَ يَدْخُلُوْنَ

نیک | هغه سړے وي | یا ښځه | او هغه | مؤمن وي | نو هم داخلېږي | چه داخلیږي به

وکړو سړے وي او که ښځه او هغه صاحب ایمان (هم) وي نو جنت ته به

الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۴۰﴾ وَيٰقَوْمِ مَا لِيْٓ

جنت ته | رزق به ورکولے شي دوي ته | په دے کښے | بے حسابه | او اے زما قومه! | څۀ خبره ده

ورننوځي او هلته به هغوئ ته بے حسابه رزق ورکولے شي ۔ او (هغۀ وویل) اے زما قومه! دا څۀ چل

اَدْعُوْكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَى النَّارِ ﴿۴۱﴾

چه زۀ رابلم تاسو | د نجات طرف ته | او تاسو رابلئ ما | د دوزخ طرف ته

دے چه زۀ خو تاسو د نجات طرف ته رابلم ، او تاسو م دوزخ طرف ته رابلئ ۔

تَدْعُوْنَنِیْ لِاَکْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهٖ مَا لَیْسَ لِیْ بِهٖ عِلْمٌ ز

تاسو خو ما بلئ | چه زهٔ انکار وکړم | دَ الله | او شریک ورسره کړم | دَ دهٔ سره | هغه څهٔ | دَ کوم چه نشته ماته | څهٔ علم

تاسو ما ته دې خبرې ته بلنه راکوئ چه دَ الله نه انکار وکړم او داسې څیزونه ورسره شریک کړم چه ما سره دَ هغې په حقله هیڅ دلیل نشته

وَّاَنَا اَدْعُوْکُمْ اِلَی الْعَزِیْزِ الْغَفَّارِ ﴿۴۲﴾ لَاجَرَمَ اَنَّمَا

او زهٔ | بلم تاسو | طرف دَ ډیر زبردست | بخښونکی ته | هیڅ شک نشته | چه بیشکه هغه څیز

او زهٔ تاسو دَ غالب (او) بخښونکی خدائے طرف ته رابلم. دا معلومه خبره ده چه تاسو ما کوم

تَدْعُوْنَنِیْٓ اِلَیْهِ لَیْسَ لَهٗ دَعْوَةٌ فِی الدُّنْیَا وَلَا فِی الْاٰخِرَةِ

چه تاسو ما بلئ طرف دَ هغې ته | نهٔ خو هغه | بللے شي | په دنیا کښې | او نهٔ | په آخرت کښې

څیز ته رابلئ هغه نهٔ په دُنیا کښې او نهٔ په آخرت کښې دَ بللو لائق دے

وَاَنَّ مَرَدَّنَآ اِلَی اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِیْنَ هُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿۴۳﴾

او دا چه | موږ له واپس تلل دي | دَ الله طرف ته | او دا چه | له حده تیریدونکي | هم دوي دي | دوزخیان.

او موږ ټول به دَ الله طرف ته بیرته ورځو او خوک چه دَ حد نه وړاندې تیریږي هغه ټول دوزخیان دي

فَسَتَذْکُرُوْنَ مَآ اَقُوْلُ لَکُمْ ط وَاُفَوِّضُ اَمْرِیْٓ اِلَی اللّٰهِ ط

پس زر به تاسو یاد کړئ | هغه څهٔ | چه زهٔ وایم | تاسو ته | او زهٔ سپارم | خپله معامله | الله ته

پس هغه وخت لرے نهٔ دے چه زما خبرے به را یاد دوئ ، او زهٔ خپله معامله الله تعالیٰ ته سپارم

اِنَّ اللّٰهَ بَصِیْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿۴۴﴾ فَوَقٰىهُ اللّٰهُ سَیِّاٰتِ مَا مَکَرُوْا

بیشکه الله | کوری | بندګانو ته | پس بچ کړو دے | الله | له شرونه | دَ هغه تدبیر چه دوي کړے وو

بیشکه الله تعالیٰ خپلو بندګانو ته وینی کوری، نو الله تعالیٰ هغه (مؤمن) دَ دوئ دَ مکرونو فریبونو نه بچ وساتلو

وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوْٓءُ الْعَذَابِ ﴿۴۵﴾ اَلنَّارُ یُعْرَضُوْنَ

او راګیر کړل | فرعونیانو لره | خراب | عذاب | هغه اور دے | چه پیش کولے شي دوي

او دَ فرعونیانو نه خراب عذاب راتاؤ شو. هغوي صبا او مابنام

عَلَیْهَا غُدُوًّا وَّعَشِیًّا ج وَیَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ قف اَدْخِلُوْٓا

دَ هغې په مخکښې | صبا | او مابنام | او په کومه ورځ چه به | قائم شي | قیامت | (حکم به وشي) داخل کړئ

دوزخ ته وړاندې کولے شي او په کومه ورځ چه قیامت قائم شي (نو حکم به وشي چه) دَ فرعون

اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿۴۶﴾ وَاِذْ یَتَحَآجُّوْنَ فِی النَّارِ

فرعونیان | په ډیر سخت | عذاب کښې | او هر کله چه | دوي به جګړه کوي | په اور کښې

ملګري سخت عذاب ته ورننباسئ او څهٔ وخت چه دوئ په دوزخ کښې دَ یو بل سره جګړے کوي

فَیَقُوْلُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِیْنَ اسْتَکْبَرُوْٓا اِنَّا کُنَّا لَکُمْ تَبَعًا

پس وائي به | کمزوری خلق | هغه خلقو ته | چه کبر به ئے کولو | چه بیشکه موږ وو | ستاسو | تابع

نو کمزوری کسان به دَ مرتبو خاوندانو ته وائي چه موږ خو ستاسو پیروي کوله

فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا نَصِيْبًا مِّنَ النَّارِ ﴿٤٧﴾ قَالَ الَّذِيْنَ

پس آیا | تاسو یه | لرے کوئ | له موږ نه | څه حصه | دَ اَوْر | دُوئ به وائی | هغه خلق چه

نو آیا اوس موږ نه څه لږ ډیر عذاب کمولے شئ ؟ غټان خلق به ورته

اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُلٌّ فِيْهَآ ۙ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿٤٨﴾

تکبر به ئے کولو | چه بیشکه موږ | ټول | په دے کښے یو | بیشکه الله | فیصله کړے ده | دَ بندګانو ترمینځه

ووائی چه اوس خو په کښے ټول دَ سیلے پراته یُو ، الله تعالیٰ دَ خپلو بندګانو ترمینځه قطعی فیصله کړے ده

وَقَالَ الَّذِيْنَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوْا رَبَّكُمْ

او وُبه وائی | هغه خلق چه | په اور کښے (وی) | نګهبانانو | دَ دوزخ ته | چه دُعا وکړئ | خپل رب ته

او څوک چه په دوزخ کښے پراته وی هغوئ به دَ دوزخ څوکیدارانو فرښتو ته ووائی چه تاسو خپل رب ته دُعا وکړئ

يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿٤٩﴾ قَالُوْٓا اَوَلَمْ تَكُ تَاْتِيْكُمْ

چه کم کړی | له موږ نه | یوه ورځ | څه عذاب | دُوبه وائی (نګهبانان) | آیا نه راتلل تاسو ته

چه زموږ ورځ نیمه خو څه عذاب کم کړی . فرښتے به ورته جواب ورکړی آیا تاسو ته پیغمبرانو څرګندے

رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۭ قَالُوْا بَلٰى ۭ قَالُوْا فَادْعُوْا ۚ وَمَا دُعٰٓؤُا

پیغمبران ستاسو | دَ واضحو نخښو سره | دوئ به ووائی | ولے نه | دوی به ووائی | پس دُعا وکړئ | او نه ده دُعا

نخښے نه وے راوړے ؟ هغوئ به اقرار وکړی چه هو! راوړلے خو ئے . (فرښتے) به ووائی بیا هم تاسو دُعا وکړئ او (یاد ساتئ

الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿٥٠﴾ اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ ع ٥

دَ کافرانو | مګر | په تباهئ کښے | بیشکه موږ | خامخا مدد ورکوو | خپلو پیغمبرانو ته | او هغه کسانو ته

چه) دَ کافرانو دعا خو همیشه بے اثره پاتے وی . موږ دَ خپلو پیغمبرانو او دَ ایماندارو کسانو

اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ﴿٥١﴾ يَوْمَ

چه ایمان ئے راوړے | په ژوند دَ دُنیا کښے | او په کومه ورځ چه به | وُدریږی | ګواهان | په کومه ورځ چه به

امداد کوو ، هم په دنیا کښے او هم په هغه ورځ چه خلق به ګواهئ له راپاڅی ، په کومه ورځ

لَا يَنْفَعُ الظّٰلِمِيْنَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ

نفع نه ورکوی | ظالمانو ته | عُذر دَ دوئ | او دوی دَ پاره | لعنت دے | او دوئ دَ پاره

چه ظالمانو له به عذر معذرت هیڅ فائده نه ورکوی او په لعنت به ګرفتار وی ، او هغوئ

سُوْٓءُ الدَّارِ ﴿٥٢﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا

خراب کور دے | او بیشکه موږ ورکړو | موسیٰ ته | هدایت | او | وارثان کړل موږ

دَ پاره به (دَ دوزخ) ډیر خراب کور وی . او بیشکه موږ موسیٰ ته (کتاب دَ) هدایت ورکړو او بنی اسرائیل مو دَ

بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْكِتٰبَ ﴿٥٣﴾ هُدًى وَّذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٥٤﴾

بنی اسرائیل | دَ کتاب | چه هدایت | او نصیحت وو | عقل مندو دَ پاره

دے کتاب وارثان جوړ کړل ، چه عقلمندو دَ پاره هدایت او نصیحت وو .

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَسَبِّحْ

پس صبر کوه | بیشکه | وعده | دَ الله | رښتینې ده | او معافي غواړه | دَ خپل گناه | او پاکي بیانوه

نو ته صبر کوه، بیشکه دَ الله تعالیٰ وعده رښتینې ده او دَ خپلې کوتاهۍ (دَ الله نه) معافي وغواړه، او صبا

بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ۝۵۵ اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ

ستائنه دَ رب خپل | ماښام | او صبا | بیشکه | کوم خلق چه | جگړې کوي

او ماښام دَ خپل رب پاکي بیانوه او دَ هغهٔ تعریفونه کوه. څوک چه بغیر دَ څهٔ سند نه دَ الله تعالیٰ دَ ایتونو

فِيْۤ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ۙ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ

دَ الله په ایتونو کښې | بغیر | دَ (څهٔ) دلیل نه | چه راغلې وي دوي ته | نشته | دَ دوئ په زړونو کښې

په حقله جگړې کوي کوم چه دوئ ته (دَ الله دَ طرف نه) رارسیدلې وي، دَ هغوئ په زړونو کښې نورڅهٔ نشته خو تش

اِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيْهِ ۚ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ

مگر غرور | نهٔ دي دوئ | رسیدونکي هغې ته | پس پناه غواړه | دَ الله | بیشکه هم دے دے | اوریدونکے

لوئي پرته ده خو هغوئ لوئي ته (په رښتیا) هیڅ رسیدلې نهٔ شي نو ته دَ الله پناه غواړه، هغه هرڅهٔ اوري هرڅهٔ ویني

الْبَصِيْرُ ۝۵۶ لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ

لیدونکے | یقیناً پیدا اوښت | دَ آسمانونو | او دَ زمکې | ډیر لوئے دے | له پیدا اوښت دَ خلقو نه

گوري - دا ښکاره خبره ده چه دَ آسمانونو او دَ زمکې پیدا اوښت دَ بنیادمو دَ پیدا کولو نه زیات غټ کار دے

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۵۷ وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى

او لیکن | اکثر خلق | نهٔ | پوهیږي | او نهٔ دي برابر | ړوند

خو اکثر خلق په دے نهٔ پوهیږي ، او ړوند او بینا یو برابر کیدے

وَالْبَصِيْرُ ۙ۬ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمُسِيْۤءُ ۭ

او بینا | او کومو خلقو چه | ایمان راوړو | او عملونه وکړو | نیک | (هغوئ) او بدکار (برابر) نهٔ دي

نهٔ شي او نه صاحب ایمان نیکوکار او بدکار (برابر کیدے شي)

قَلِيْلًا مَّا تَتَذَكَّرُوْنَ ۝۵۸ اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا ۡ

ډیر لږ | تاسو نصیحت قبلوئ | بیشکه | قیامت | راتلونکې دے | هیڅ شک نشته | په دے کښې

خو تاسو خلق ډیر کم نصیحت قبلوئ . قیامت خو به خامخا راځي په دے کښې هیڅ شک نشته

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝۵۹ وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُوْنِيْۤ

او لیکن | اکثر | خلق | ایمان نهٔ راوړي | او وُفرمائیل | ستاسو رب | دُعا کوئ

خو اکثر خلق دا خبره نه مني - او ستاسو رب فرمائیلي دي چه ماته دُعا کوئ

اَسْتَجِبْ لَكُمْ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِيْ

چه قبوله کړم | ستاسو (دُعا) | بیشکه | کوم خلق چه | لوئي کوي | زما له عبادت نه

زهٔ به ستاسو دُعا قبلوم ، بیشکه کوم خلق چه زما دَ عبادت نه تکبر کوي

ع ٦

سَيَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دٰخِرِيْنَ ﴿٦٠﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ

ژر به داخل شي | په دوزخ کښې | ذليله | الله | هغه دے چه | پيدا ئے کړله | تاسو دپاره

هغوئ به د ډير ذلت سره په دوزخ کښې داخليږي ۔ الله تعالیٰ هغه ذات دے چه تاسو له ئے شپه

الَّيْلَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ

شپه | چه تاسو آرام وکړئ | په دے کښې | او ورځ | روښانه | بيشکه | الله | لوئے فضل والا دے

جوړه کړه چه آرام پکښې کوئ ، او ورځئے درله روښانه کړے ده ، بيشکه چه الله تعالیٰ په خلقو ډير

عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٦١﴾ ذٰلِكُمُ

په خلقو باندې | او ليکن | اکثر | خلق | شکر نه کوي | هم دا

مهربانئ کړې دي خو اکثر خلق شکر نه کوي ۔ هم دا الله دے

اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۘ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۡ فَاَنّٰى

الله | ستاسو رب دے | پيدا کونکے | د هر څيز | نشته بل معبود | سيوا د ده نه | نو کوم خوا

چه ستاسو رب دے د هر څيز پيدا کونکے دے ، د هغه نه سيوا بل څوک د عبادت لائق نشته نو دا تاسو

وقف لازم

تُؤْفَكُوْنَ ﴿٦٢﴾ كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِيْنَ كَانُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ

تاسو اړولی روان يئ ؟ | دغه شان | اړولی روان وو | هغه خلق چه | هغوئ به د الله د آيتونو نه

کوم خوا اړولی روان يئ ؟ دغه شان هغه خلق هم اړولی روان وو چه د الله تعالیٰ د آيتونو نه

يَجْحَدُوْنَ ﴿٦٣﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا

انکار کولو | هم الله دے | چا چه | جوړه کړه | تاسو دپاره | زمکه | آرام ګاه

به ئے انکار کولو ۔ الله تعالیٰ هغه ذات دے چه زمکه ئے تاسو له د استوګنے ځائے جوړ کړے دے

وَّالسَّمَآءَ بِنَآءً وَّصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ

او آسمان | چت | او صورتونه ئے جوړ کړل ستاسو | نو ښه ئے جوړ کړل | صورتونه ستاسو | او روزي ئے درکړه تاسو ته

او آسمان ئے دربانډې چت ساز کړے دے او ستاسو صورتونه ئے جوړ کړي دي نو څومره ښه صورتونه ئے جوړ کړي دي او ښه ښه پاکيزه

مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ښ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ

له پاکيزه څيزونو نه | هم دا الله | ستاسو رب دے | پس ډير برکت والا دے | الله | چه رب دے

خوراکونه ئے درله روزي کړي دي ، هم دا الله تعالیٰ ستاسو رب دے نو الله تعالیٰ ډير د برکتونو خاوند دے چه د ټول مخلوق

الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٤﴾ هُوَ الْحَيُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ

د ټولو جهانونو | هم دے دے | هميشه ژوندے | نشته څوک معبود | سيوا د ده نه | پس عبادت کوئ تاسو د ده | خالص کونکي

پالونکے دے ۔ دے هميشه ژوندے دے د ده نه سيوا بل څوک معبود نشته ، نو تاسو په اخلاص سره د ده

لَهُ الدِّيْنَ ۭ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦٥﴾ قُلْ

ده دپاره | عبادت | ټول تعريفونه | الله دپاره دي | چه رب دے | د ټولو جهانونو | ووايه

بلنه کوئ ټول تعريفونه الله تعالیٰ دپاره دي چه د ټولو مخلوقاتو رب دے ۔ (اے پيغمبره!) ته ووايه

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ

بیشکه زهٔ | منع کړے شوے یم | (له دے څخه) چه زهٔ عبادت وکړم دَ هغو چه | عبادت ئے کوئ تاسو | سیوا | دَ الله نه

چه زهٔ خو دَ دے نه منع کړے شوے یم چه دَ الله تعالیٰ نه سیوا ستاسو دَ معبودانو عبادت دِ وُکړم

لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِن رَّبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ

هرکله چه | راغلے ماته | (ښکاره) نخښے | زما دَ رب له طرف نه | او ماته حکم شوے دے | چه زهٔ دِ تابعدار شم

سره دَ دے خبرے چه ماته دَ خپل ربّ له طرف ښکاره نخښے را رسیدلے دی او ماته خو بس دا حکم دے چه دَ رب العالمین

لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ

دَ پروردګار دَ عالمونو | هم دے دے | چا چه | پیدا کړئ تاسو | له خاورے نه | بیا

وړاندِ دِ سر ټیټوم . خدائے هغه ذات دے چه تاسوئے دَ خاورے نه را پیدا کړئ بیا ئے

مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ

له نطفے نه | بیا | دَ وینے له ټوټے نه | بیا | دے تاسو راوُباسی | ماشومان | بیا

دَ څاڅکی اُوبو نه بیا ئے دَ وینے له ټوټے نه بیا ئے ماشوم (دَ مور دَ خیټے نه) راوویستلئ بیا

لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا ۚ وَمِنكُم مَّن

چه تاسو وُرسیږئ | خپل طاقت ته | بیا | چه شئ تاسو | بوډاګان | او ځینے له تاسو نه | هغه څوک دے

تو دے چه دِ کے ځوانئ ته وُرسیدئ بیا تر دے چه بوډا ګان شئ او څوک در کښے وړاندِ

يُتَوَفَّىٰ مِن قَبْلُ ۖ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾

چه مړ شی | له دے نه وړاندِ | او چه تاسو وُرسیږئ | مقرر ے موده ته | او دَ پاره دَ دے چه تاسو | عقل نه کار واخلئ

مړ شی او دَ پاره دَ دے چه تاسو ټول خپلے مقررے نیټے ته وُرسیږئ او چه دَ پوهے نه کار واخلئ

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا

دے | هغه ذات دے چه | ژوندی کوی | او مړه کوی | پس هرکله چه | دے فیصله کوی | دَ څهٔ کار | نو صرف هم دا

خدائے هغه ذات دے چه ژوندی کول او وژل کوی ، نو څهٔ وخت چه هغه یو کار ترسره کول غواړی نو ورته

يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ

وائی | هغهٔ ته | چه شه | نو هغه شی | آیا تا نهٔ دی کتلی | هغه خلقو ته | چه جګړے کوی

وائی چه اوشه نو په هغه در ګ وُشی . آیا تا هغه خلقو ته نهٔ دی کتلی چه دَ الله تعالیٰ دَ ایتونو په

فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ يُصْرَفُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا

دَ الله په ایتونو کښے | کوم خوا | دوی اړولی روان دی؟ | هغه خلق چه | دروغ ئے وګڼړلو | کتاب | او هغه څهٔ

حقله جګړے کوی دا دوی لا کوم خوا ته روان دی ؟ هغه څوک چه دا کتاب ئے دروغ وُګڼړلو او کوم ژکتابونه او

أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا ۖ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾ إِذِ الْأَغْلَالُ

چه رالیږلی دی موږ | په هغے سره | خپل پیغمبران | نو ډیر زر به | دوی پوهه شی | هرکله چه | طوقونه (به وی)

حکمونه) چه موږ دَ خپلو پیغمبرانو په لاس رالیږلی دی نو ډیر زر به په پته پوهه شی چه په څټونو کښے ورته تیږندی

فِيٓ اَعۡنَاقِهِمۡ وَالسَّلٰسِلُ ؕ يُسۡحَبُوۡنَ ﴿٧١﴾ فِي الۡحَمِيۡمِ ۙ ثُمَّ فِي النَّارِ

په اور کښې | بیا به | په ګرمو اوبو کښې | دوی به راښکل شي | او زنځیرونه | د دوی په څټونو کښې

او زنځیرونه واچولے شي ، راښکل به شي په یشیدلو اوبو کښې ، بیا به په اور کښې

يُسۡجَرُوۡنَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيۡلَ لَهُمۡ اَيۡنَ مَا كُنۡتُمۡ تُشۡرِكُوۡنَ ﴿٧٣﴾ ۙ

دوی سوزولے شي | بیا به ویلے شي | دوی ته | چرته دي | هغه څه | چه تاسو به شریکول۔

ورشوړه کړے شي ۔ بیا به ترے نه تپوس وشي چه (ن) ستاسو هغه شریکان څه شول ۔

مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ ؕ قَالُوۡا ضَلُّوۡا عَنَّا بَلۡ لَّمۡ نَكُنۡ نَّدۡعُوۡا

سیوا د الله نه | دوی به وائي | ورک شول | له مونږه نه | بلکه | مونږ خو عبادت نه وو کړے

چه د الله تعالیٰ نه سیوا به موجوړول هغوی به وائي چه پټول راته غائب شول بلکه مونږ خو به له دے نه وړاندې

مِنۡ قَبۡلُ شَيۡـًٔا ؕ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿٧٤﴾ ذٰلِكُمۡ

له دے نه وړاندې | د څه څیز | دغه شان | ګمراه کوی | الله | کافران | دا (عذاب) په تاسو

د بل هیڅ عبادت نه کولو ۔ دغه شان الله تعالیٰ کافران په ګمراهئ کښې نښتي ساتي ۔ دا اوس د څه

بِمَا كُنۡتُمۡ تَفۡرَحُوۡنَ فِي الۡاَرۡضِ بِغَيۡرِ الۡحَقِّ وَبِمَا كُنۡتُمۡ

څکه دے | چه تاسو به | خوشحالیدئ | په زمکه کښې | په ناحقه | او په وجه د هغه څه | چه تاسو به

خبرے بدله ده چه تاسو به په دنیا کښې بر ناحقه خوشحالئ کولے او دا د څه بدله ده چه تاسو

تَمۡرَحُوۡنَ ﴿٧٥﴾ ۚ اُدۡخُلُوۡۤا اَبۡوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا ۚ فَبِئۡسَ

غرور کولو | داخل شئ تاسو | دروازو | د دوزخ ته | همیشه به یئ | په هغه کښې | پس بد دے

به ځان ته غاوره وئ ۔ اوس د جهنم په دروازو ورننوځئ تل به پکښې پراته یئ ، د غاوره خلقو

مَثۡوَى الۡمُتَكَبِّرِيۡنَ ﴿٧٦﴾ فَاصۡبِرۡ اِنَّ وَعۡدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَاِمَّا

ځائے | د کبرجنو | پس صبر کوه | بیشکه | وعده | د الله | رښتیني ده | پس که چرے

ټیکاونړه ډیره خرابه ده ۔ نو (اے نبی ﷺ!) ته صبر کوه بیشکه چه د خدائے وعده رښتینې ده ، نو سرنړ

نُرِيَنَّكَ بَعۡضَ الَّذِيۡ نَعِدُهُمۡ اَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ

مونږ وښایو تا ته | څه حصه د هغه (عذاب) | چه | مونږ ئے وعده کوو د دوی سره | یا | مونږ روح قبض کړو ستا

چه دوی سره د کومے سزا وعده کوو که د هغه څه لږه حصه تا ته وښایو یا که تا (د هغه د ظرګند تیانه وړوړو)

فَاِلَيۡنَا يُرۡجَعُوۡنَ ﴿٧٧﴾ وَلَقَدۡ اَرۡسَلۡنَا رُسُلًا مِّنۡ قَبۡلِكَ

پس زمونږ طرف ته به | دوی واپس راګرځولے شي | او لیږلي دي مونږ | پیغمبران | له دے نه وړاندې

وفات کړو نو (په هرصورت) ټول به مونږ ته پسته راځي ۔ او مونږ له تا نه وړاندې ډیر پیغمبران رالیږلي دي

مِنۡهُمۡ مَّنۡ قَصَصۡنَا عَلَيۡكَ وَمِنۡهُمۡ مَّنۡ لَّمۡ نَقۡصُصۡ

ځنې له دوی نه | هغه څوک دي | (د کوم حال چه) داورولو مونږ | تا ته | او ځنے هغه دي چه | نه دے اورولے

چه د ځا قصے مو تا ته بیان کړي دي ، او د ځا قیصئ مو درته بیان

عَلَيْكَ ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ

تا ته | او نه وو (حق) | د هیڅ پیغمبر | چه هغه راوړي | څه معجزه | مګر | د الله په حکم

کړي نه دي. او هر پیغمبر چه یوه نخښه ښودلې ده نو بس د خدائے په اذن سره ئے ښودلې ده

فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ

بیا هر کله چه | راغے | حکم | د الله | نو فیصله وکړے شوه | په انصاف سره | او تاوانیان شول | دغه وخت

نو څه وخت چه د خدائے حکم راشي نو سمه پوره فیصله به وشي او د باطل ملګري به تاوانیان

ع ٨ ١٤

الْمُبْطِلُونَ ﴿٧٨﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا

اهل باطل | الله | هغه ذات دے چه | پیدا ئے کړل | تاسو د پاره | څاروي | چه تاسو سواره شئ

پاتے شي. الله تعالیٰ هغه ذات دے چه تاسو د پاره ئے (قسم قسم) څاروي پیدا کړي دي چه په ځینو باندې

مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا

په ځنو د هغوی | او ځنے د هغوی | تاسو خورئ | او تاسو د پاره | په دے کښے | (ډیرے) فائدے دي | او چه ورسیږئ تاسو

سورلئ کوئ او د ځانو خوراکه کوئ. او تاسو له په کښے نورے هم ډیرے فائدے پرتے دي او چه د خپلو

عَلَيْهَا حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ

په هغوی باندې | خپل حاجت ته | چه ستاسو په سینو کښے دے | او په څاروو باند | او | په کشتو باند (هم)

زړونو مرادونه پورے ترسره کړئ او په دغه څاروو او په کشتو باندې تاسو

تُحْمَلُونَ ﴿٨٠﴾ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَاتِ اللَّهِ تُنْكِرُونَ ﴿٨١﴾

تاسو سوروے شئ | او ښائي تاسو ته | خپلے نخښے | پس له کومے یوے | نخښے د الله نه | انکار کوئ تاسو؟

سواره ګرځئ. او هغه درته خپل نور نور قدرتونه هم ښائي، نو تاسو به د الله د کومو کومو قدرتونو نه انکار کوئ؟

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

پس آیا نه دي ګرځیدلي دوی | په زمکه کښے | چه کتلي وے دوی | چه څنګه | وو | انجام

آیا دوی په ملکونو ګرځیدلي نه دي چه دائے کتلي وے چه د دوی نه د مخکنو خلقو

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ قُوَّةً

د هغه کسانو | چه له دوی نه وړاندې | هغوی وو | ډیر | له دوی نه | او ډیر زیات | په طاقت کښے

انجام څنګه شو؟ هغوی خو د دوی نه ډیر وو او په طاقت کښے ترے نه زیات وو

وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

او په نخښو سره | په زمکه کښے | پس په کار رانغله | د دوی | هغه څه چه

او د زمکے په مخ ئے ډیرے نخښے پریښودې وے، نو د هغوی دا ګټه هیڅ په کار

يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا

دوی به کول | بیا هر کله چه | راغلل دوی ته | پیغمبران د دوی | په معجزو سره | نو خوشحاله شول | په هغه څه

رانغله. غرض دا چه څه وخت پیغمبرانو ورته ښکاره نخښے راوړے، نو هغوی په خپل

عِنْدَهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ

چه دوی سره به وُو | له پوهې نه | او راګیر کړل | دوی | هغه (عذاب) | چه وُو دوی هغې پورې

علم باندې ناز شروع کړو . او په کوم څیز پورې چه دوی ملنډې کولې هغه ترې

يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٨٣﴾ فَلَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ

ټوقې کولې | بیا هر کله چه | دوی ولیدلو | زموږ عذاب | نو وُئې ویل | چه موږ ایمان راوړو | په الله باندې

نه راتاؤ شو . بیا چه دغه خلقو زموږ عذاب ولیدلو نو داسې وویل چه موږ په یوځل الله باندې ایمان راوړے

وَحْدَهٗ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهٖ مُشْرِكِيْنَ ﴿٨٤﴾

چه یو دے | او انکار وکړو موږ | په هغه څه | چه موږ په دَ هغې سره | شریکان کول .

دے ، او کوم شریکان چه موږ جوړول دَ هغوئ نه لاس په سر یُو

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ اِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا ؕ سُنَّتَ اللّٰهِ

پس نفع ورنه کړه دوئ ته | دَ دوئ ایمان | هر کله چه | دوی ولیدلو | زموږ عذاب | دا دستور دے دَ الله

نو دغه ایمان ورته هیڅ فائده ورنه کړه څه وخت چه زموږ عذاب ورته ښکاره شو، دا دَ الله عامه قاعده

الَّتِيْ قَدْ خَلَتْ فِيْ عِبَادِهٖ ۚ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٨٥﴾ ع ٩ ١٤

کوم چه | تیر شوے دے | دَ ده په بندګانو کښې | او تاوانیان شول | په دغه ځائے کښې | کافران

ده چه دَ بندګانو په حقله یې جاري راغلې ده او دغلته کافران تاوانیان پاتې شول .

سُوْرَةُ حٰمٓ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | اَرْبَعٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّسِتُّ رُكُوْعَاتٍ

سورة حٰمٓ سجده په مکه کښې نازل شوې | شروع کوم په نوم دَ الله چه لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | په دې کښې ٥٤ آیتونه او ٦ رکوع ګانې دي

دَ الله په نوم شروع کوم چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے .

حٰمٓ ﴿١﴾ تَنْزِيْلٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٢﴾ كِتٰبٌ فُصِّلَتْ

حٰمٓ | (دا قرآن) نازل کړے شوے دے | له طرفه دَ ډیر مهربان | نهایت رحم کوونکي | دا کتاب دے | واضح کړے شوي دي

حٰمٓ . دا کتاب دَ رحم کوونکي مهربان (خدائے) له طرف نه نازل شوے دے . دا یو داسې کتاب دے چه آیتونه ئې صفا

اٰيٰتُهٗ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٣﴾ بَشِيْرًا

دَ دې آیتونه | قرآن دے | په عربي کښې | دَ پاره دَ هغه قوم | چه پوهیږي | زیرے ورکوونکے

صفا بیان شوي دي (دا) قرآن په عربۍ ژبه کښې دے هغه خلقو دَ پاره چه پوهه دي . (دا قرآن) زیرے ورکوونکے

وَّنَذِيْرًا ۚ فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿٤﴾

او ویروونکے | پس مخ واړولو | په دوی کښې اکثرو خلقو | پس دوئ | نه | اَوري

او (له عذابه) ویروونکے دے ، خو په دوئ کښې اکثرو کسانو ترې نه مخ وګرځولو او دوئ هډو اَوري نه .

وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا فِيْٓ اَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ

او دوی وائي | زموږ زړونه | په پردو کښې دي | له هغه څه نه | چه ته بلې موږ | دَ هغې طرف ته

او (کافرانو) وویل چه زموږ زړونه په غلافونو کښې دي دَ هغې خبرې نه دَ کومې طرف ته چه تاسو موږ بلئ

وَفِيْٓ اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَّمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ

او زموږ په غوږونو کښې | دروند والے | او زموږ په مینځ کښې | او ستا په مینځ کښې | یوه پرده ده | پس ته کار کوه

او زموږ په غوږونو کښې دروند والے (یعنی کوڼ والے) دے او زموږ او ستاسو تر مینځه پرده ده، نو ته خپل کار کوه

اِنَّنَا عٰمِلُوْنَ ۝٥ قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى

بیشکه موږ | خپل کار کوو | ته وایه | بیشکه زه خو | یو انسان یم | په شان ستاسو | وحی کولے شی

(او) موږ هم یقیناً خپل کار کوو (اے نبی ﷺ!) ته ورته وایه چه زه خو هم ستاسو په شان بشر یم (خو) ما ته دا وحی

اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَاسْتَقِيْمُوْٓا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوْهُ ؕ

زما طرف ته | دا چه ستاسو معبود | هم یو معبود دے | پس متوجه شئ | د ده طرف ته | او معافی غواړئ له ده نه

شوے ده چه ستاسو معبود یو دے نو (د) هغهٔ (حکم منلو) ته نیغ ولاړ وسیږئ او بخښنه ترے نه غواړئ

وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِيْنَ ۝٦ الَّذِيْنَ لَا يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ

او هلاکت دے | مشرکانو د پاره | کوم چه | نهٔ ورکوی | زکوٰة | او دوی

او مشرکانو د پاره ډیره لویه تباهی مقرر ده. څوک چه زکوٰة نهٔ ورکوی، او د

بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ۝٧ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

د آخرت (هم) | منکران دی | بیشکه | کوم خلق | چه ایمان راوړی | او عمل ئے وکړو

آخرت نه منکر دی. بیشکه کومو خلقو چه ایمان راوړو او نیک عمل

الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ۝٨ قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُوْنَ

نیک | دوی د پاره | اجر دے | نهٔ ختمیدونکے | ته وایه | آیا تاسو | انکار کوئ

ئے وکړو هغوی له داسے اجر مقرر دے چه چرے به هم نهٔ ختمیږی، نهٔ به ئے ټوس وکړے شی. ته وایه چه آیا تاسو خلق د هغه

بِالَّذِيْ خَلَقَ الْاَرْضَ فِيْ يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُوْنَ لَهٗٓ اَنْدَادًا ؕ

د هغه (الله) | چه پیدا ئے کړه | زمکه | په دوؤ ورځو کښې | او تاسو مقرروئ | د هٔ د پاره | شریک

ذات نه انکار کوئ چا چه په دوؤ ورځو کښے زمکه پیدا کړه؟ او هغهٔ له شریکان جوړوئ.

ذٰلِكَ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٩ وَجَعَلَ فِيْهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا

هم دا دے | رب | د ټولو جهانونو | او پیدا ئے کړل | په دے کښے | غرونه | د پاسه د دے

هم دا (الله) د ټول جهان رب دے. او هغهٔ په دے (زمکه) کښے د پاسه نه دانهٔ غرونه کینبودل.

وَبٰرَكَ فِيْهَا وَقَدَّرَ فِيْهَآ اَقْوَاتَهَا فِيْٓ اَرْبَعَةِ اَيَّامٍ ؕ سَوَآءً

او برکت ئے کینبودو | په دے کښے | او مقرر ئے کړل | په دے کښے | د دے خوراکونه | په څلورو ورځو کښے | برابر دی

او په زمکه کښے ئے برکت کینبودو او (قسم قسم) غذا ګانے ئے پکښے په څلورو ورځو کښے تجویز کړے د غه څیزونه

لِّلسَّآئِلِيْنَ ۝١٠ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَآءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ

د سوال کوونکو د پاره | بیا متوجه شو دے | آسمان طرف ته | او هغه | یو لوګے وو | پس وئے فرمائیل

د تپوس کوونکو د پاره پوره دی. بیا (الله تعالیٰ) آسمان طرف ته متوجه شو او هغه لوګے غوندې وو، نو آسمان ته او

ع ١٥/١

لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ⑪

ده ته | او ځمکې ته | چه تاسو دواړه راشئ | په خوښه | یا په ناخوښه | دواړو وویل | چه راغلو مونږ | په خوښه ـ

ځمکې ته ئې وویل چه تاسو دواړه په رضا راشئ یا په زور ـ دواړو وویل چه مونږ درته په رضا حاضر یو ـ

فَقَضٰهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحٰى فِي كُلِّ سَمَاءٍ

بیا ئې جوړ کړل دوی | او وو | آسمانونه | په دوو ورځو کښې | او حکم ئې ولیږلو | په هر آسمان کښې

نو په دوه ورځو کښې ئې اووه آسمانونه جوړ کړل ، او هر آسمان ته ئې د هغه په مناسب

أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا

د هغه د کار | او ښائسته کړلو مونږ | آسمان د دنیا | په ډیوو (یعنې ستورو) سره | او حفاظت د پاره (هم)

حکم ورولیږلو او مونږ (د ټولو نه نزدې) د دنیا آسمان په ډیوو (یعنې په ستورو) ښائسته کړو او د هغه حفاظت مو

ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ⑫ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ

دا | ټاکلې دے | د ډیر زبردست | پوهه | بیا که چرې | دوی مخ واړولو | پس ووایه

وکړو ، دا د زبردست (او) علم والا (پروردګار) انتظام دے ، نو که اوس هم دوی (د حق نه) مخ وګرځوی نو ورته ووایه

أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ⑬ إِذْ جَاءَتْهُمُ

چه زه ویروم تاسو | له یو عذاب نه | په شان | د عذاب | د عاد | او د ثمود | هر کله چه راغلل دوی ته

چه زه مو د یو داسې افت نه ویروم لکه په عاد او ثمود چه راپریوتې وو ، کله وخت چه هغوی

الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا

پیغمبران | د دوی له مخې نه | او د دوی له وروستو نه | چه تاسو عبادت مه کوئ | سیوا

ته د وړاندې ورو ستو نه پیغمبران راغلل (او دوئ وئیل) چه د الله تعالی نه بغیر (د بل چا)

اللّٰهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا

د الله نه | دوی وویل | که چرې غوښتلې | زمونږ رب | نو نازلې کړې به ئې وے | فرښتې | پس بیشکه مونږ | په هغه څه

عبادت مه کوئ (نو) نو هغوی وویل که چرې زمونږ رب غوښتلې نو (زمونږ د هدایت د پاره) فرښتې به ئې رالیږلې وې پس مونږ ستا

أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ⑭ فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ

چه رالیږلے شوی یئ تاسو | په هغې | منکر یو | پس قوم د عاد چه وو | دوی تکبر وکړو | په زمکه کښې

راوړے پیغام نه منو ـ بیا د عاد قوم چه وو نو هغوی د زمکې په مخ بړناحقه غرور

بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا

په ناحقه | او دوی وویل | څوک دی | زیات | له مونږ نه | په طاقت کښې | آیا دوی نه دی کتلي

شروع کړو ، او دائې وویل چه زمونږ نه زیات زور آور لا بل څوک کیدے شي ؟ (نو) ګوره هغوی

أَنَّ اللّٰهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً

چه بیشکه الله | چا چه | پیدا کړل دوی | دے | ډیر زیات دے | له دوی نه | په طاقت کښې

ډیر نه وُو کتلي چې کوم خدائے دوی پیدا کړی دی هغه د دوی نه زیات زور آور دے ـ

وَكَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿١٥﴾ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا

او دوی | زموږ په آيتونو نه | انکار کولو | پس راولېږله موږ | په دوی باندې | سيلۍ | تُنده

او ځکه دوی زموږ د آيتونو نه انکار کولو . نو موږ ورته پرې په سپېرو ورځو کښې يوه تُنده

فِيْٓ اَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ لِّنُذِيْقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ

په ورځو | سپېرو کښې | چه وڅکوو موږ دوی ته | عذاب | د ذلت | په ژوند کښې

سيلۍ راولېږله ، چه په دنيا کښې ورباندې د شرموونکي عذاب خوند

الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿١٦﴾ وَاَمَّا ثَمُوْدُ

د دُنيا | او خامخا عذاب | د آخرت | زيات رُسوا کوونکے دے | او دوی ته به مدد هم نه ملاوېږي | او ثمود چه وو

وڅکوو او د آخرت عذاب به ئې د نور زيات شرمېدو سبب شي او د هغوی به مدد هم نه شي کولے، او ثمود چه

فَهَدَيْنٰهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ

پس لاره وښودله موږ دوی ته | نو خوښ کړو دوی | روند والے | په هدايت | پس ونيول دوی

وو نو موږ ورته سمه لاره وښودله خو هغوی د هدايت په مقابله کښې ګمراهي غوره کړه نو د خپلو عملونو

صٰعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُوْنِ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٧﴾ وَنَجَّيْنَا

آفت | د عذاب | سپکوونکي | په وجه د هغه څه | چه دوی به کول . | او نجات ورکړو موږ

په سبب د يو شرموونکي عذاب آفت راونيول . او موږ هغه خلق

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿١٨﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَآءُ اللّٰهِ

هغو ته چه | ايمان ئې راوړے وو | او دوی به | پرهيزګاري کوله | او په کومه ورځ | چه راجمع به کړے شي | دښمنان | د الله

چه ايمان ئې راوړو او موږ ئې نه وېرېدل (د دے عذاب) بچ کړل . او په کومه ورځ چه د الله تعالیٰ دښمنان

اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿١٩﴾ حَتّٰٓى اِذَا مَا جَآءُوْهَا

د دوزخ طرف ته | نو دوی به | (په ډلو کښې) تقسيم کړے شي | تر دے چه | هر کله | دوی راشي هغه ته

دوزخ ته راجمع کړے شي نو بيا به په ډلو کښې تقسيم کړے شي . تر دے چه دوزخ ته نزدے ورشي

شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُوْدُهُمْ بِمَا

نو ګواهي به ورکړي | په دوی باندې | د دوی غوږونه | او د دوی سترګے | او د دوی څرمنے | په هغه څه چه

نو خپل غوږونه او سترګے او څرمنے به پرے ګواهي ورکړي چه دوی به (په دُنيا کښې)

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوْا لِجُلُوْدِهِمْ لِمَ شَهِدْتُّمْ عَلَيْنَا ۖ

دوی به کول | او دوی به وائي | خپلو څرمنو ته | (چه) ولے | ګواهي ورکړه تاسو | په موږ باندې

څه څه کارونه کول . او دوی به خپلو څرمنو ته وائي چه تاسو راباندې ولے ګواهان شوئ؟

قَالُوْٓا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذِيْٓ اَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَّهُوَ خَلَقَكُمْ

دوی به وائي | چه ګويا کړو موږ | الله | چا چه | ګويا کړے دے | هر څيز | او دۀ | پيدا کړئ تاسو

هغوی به وائي چه موږ هغه الله ګويا کړي يو چا چه هر يو څيز ګويا کړے دے ، او هغۀ تاسو اول ځل پيدا

أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَن يَشْهَدَ

په اول ځل | او دده طرف ته | تاسو واپس کړځولے شئ | او تاسو خپل ځان پټولے نهٔ شو | (له دے نه) چه | ګواهي به ورکړي

پيدا کړي وئ او دا چه هغهٔ ته به تول پسته ورځئ. او تاسو (د ګناه کولو په وخت له دے خبره نه) پټيدے نهٔ شوئ

عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَٰكِن ظَنَنتُمْ

په تاسو باندې | غوږونه ستاسو | اونهٔ سترګے ستاسو | اونهٔ څرمنے ستاسو | او ليکن | ګمان کولو تاسو

چه ستاسو غوږونه، ستاسو سترګے او ستاسو څرمنے به ستاسو خلاف ګواهي ورکوي، بلکه تاسو خو ګمان کولو

أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذَٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي

چه الله | نهٔ پيژني | ډير | له هغه څه نه | چه تاسو ئے کوئ | او ستاسو هم دا ګمان وو | چه

چه الله تعالیٰ ستاسو ډير کارونه، چه تاسو ئے کوئ هډو پيژني نه. او ستاسو هم دے ګمان، چه تاسو

ظَنَنتُم بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُم مِّنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾

تاسو کړے وو | د خپل رب په حقله | هم دهٔ هلاک کړئ تاسو | پس شوئ تاسو | له نقصان موندونکو نه

به د خپل رب په حقله کولو تاسو ئے برباد کړئ او تاسو په تاوانيانو کښے پاتے شوئ.

فَإِن يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۖ وَإِن يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُم

بيا که چرے | دوی صبر وکړي | نو (هم) اور | ټيکاڼه ده | د دوی | او که چرے | دوی معافي غواړي | پس نهٔ دي دوی

نو اوس که دوئ صبر (هم) وکړي خو هم دوزخ د دوئ ټيکاڼه ده، او که چرے دوئ توبه وکړي نو د دوئ

مِّنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا

چه معافي به ورکړے شي دوئ ته | او مقرر کړل موږ | دوی د پاره | څهٔ ملګري | نو هغوئ ښائسته ښکاره کړل

توبه به نهٔ شي قبولے. او موږ دوئ سره (په دنيا کښے) څهٔ ملګري مقرر کړي وو نو هغوئ به ورته

لَهُم مَّا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ

دوئ ته | هغه څهٔ چه | چه د دوئ وړاندې وو | او هغه څه چه د دوئ وروستو وو | او ثابت شوه | په دوئ باندې

خپل وړاندې وروستو عملونه ښائسته ښکاره کول، او په دوئ باندې هم د الله تعالیٰ

الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ ۖ

وعده د عذاب | په هغه اُمتونو کښے | چه تير شوي دي | وړاندې له دوئ نه | له پيريانو | او انسانانو نه

قول پوره شو (لکه) د نورو وړومبنو اُمتونو په شان، که پيريان وو او که بنيادم وو

إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَٰذَا

بيشکه دوی | ؤو | نقصان موندونکي | او ووئيل | هغو کسانو چه | کافران وو | چه مهٔ اورئ تاسو | دا

بيشکه چه دوئ په تاوان کښے پاتے شول. او (اے نبي!) کافران وائي چه دا قرآن مهٔ

الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ

قرآن | او شور کوئ | په دے کښے | د پاره د دے چه تاسو | غالب شئ | پس خامخا به وڅکوو موږ | هغه کسانو ته

اورئ او (کله چه لوستے شي نو) پکښے شور کوئ شايد چه غلبه بيا مومئ. نو موږ به دے کافرانو ته

ع ٣ ١٧

كَفَرُوْا عَذَابًا شَدِيْدًا ۙ وَّلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَسْوَاَ الَّذِيْ كَانُوْا

چه کافران دي | عذاب | سخت | او مونږ به دوی له ضرور بدله ورکړو | د هغه ښکاره بد کارونو | چه دوی به

سخت عذاب خوند وښایو ۔ او د خپلو ښکاره بدو کارونو سزا ورکړو

يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٧﴾ ذٰلِكَ جَزَآءُ اَعْدَآءِ اللّٰهِ النَّارُ ۚ لَهُمْ فِيْهَا

کول | هم دا | سزا ده | د دښمنانو | د الله | اور | دوی د پاره | په دے کښے

به ورکړو ۔ د الله تعالیٰ د دښمنانو هم دغه سزا ده (یعنی) دوزخ ، هم دغه د هغوی د

دَارُ الْخُلْدِ ؕ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿٢٨﴾

کور دے | د همیشه اوسیدلو | (دا) بدله (ده) | د هغه څه | چه دوی به | زمونږ د آیتونو نه | انکار کولو ۔

همیشه اوسیدلو کور دے ۔ دا د دے (خبرے) سزا ده چه هغوی به زمونږ د آیتونو نه انکار کولو ۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا رَبَّنَآ اَرِنَا الَّذَيْنِ

او وائی به | هغه خلق چه | کافران دی | اے زمونږه ربه ! | وښایه مونږ ته | هغه خلق چه

او کافران به وائی چه اے زمونږه ربه ! مونږ ته هغه دواړه قومه یعنی

اَضَلّٰنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ اَقْدَامِنَا

مونږ ئے گمراه کړی وو | له پیریانو | او انسانانو نه | چه مونږ وګرځوو هغه دواړه | د خپلو قدمونو لاندې

هغه پیریان او انسانان وښایه چه مونږه ئے گمراه کړی وُو چه هغوی لږ د ښپو لاندې وګرځوو چه

لِيَكُوْنَا مِنَ الْاَسْفَلِيْنَ ﴿٢٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ

چه شی دوی | له ډیرو ښکتو خلقو نه | بیشکه | هغه خلق چه | ووئیل | رب زمونږ | الله دے | بیا

ښه سپک شی ۔ بیشکه کومو خلقو چه اقرار وکړو چه زمونږ رب الله تعالیٰ دے بیا

اسْتَقَامُوْا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا

قائم پاتے شول | نازلیږی به | په دوی | فرښتے | چه تاسو مه ویریږئ | او غم مه کوئ

په دے قائم پاتے شو، نو په هغوی به (د رحمت) فرښتے راکوزیږی (او وائی به) چه تاسو مه ویریږئ او مه غم کوئ

وَاَبْشِرُوْا بِالْجَنَّةِ الَّتِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ

او خوشحاله شئ | په جنت | د کوم چه | تاسو سره وعده کولے شی | هم مونږ یُو

او د جنت زیرے واورئ د کوم چه تاسو سره وعده کولے شی ، مونږ د دنیا

اَوْلِيٰٓؤُكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَكُمْ فِيْهَا

ستاسو دوستان | په ژوندون کښے | د دُنیا | او په آخرت کښے (هم) | او (دی به) تاسو د پاره | په دے کښے

په ژوند کښے هم ستاسو دوستان وُو او په آخرت کښے به هم یُو او چه څه مو زړه

مَا تَشْتَهِيْٓ اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيْهَا مَا تَدَّعُوْنَ ﴿٣١﴾ نُزُلًا

هغه څه چه غواړی ئے | ستاسو نفسونه | او تاسو د پاره (به وی) | په دے کښے | هغه څه | چه تاسو ئے غواړئ | دا میلمستیا ده

غواړی هغه به درته په جنت کښے حاضر وی او تاسو د پاره به هغه هر څه موجود وی چه تاسو ئے غواړئ دا میلمستیا ده

مِّنْ غَفُوْرٍ رَّحِيْمٍ ﴿۳۲﴾ وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَآ

دَ بخښونکي | مهربان له طرف نه | او ډېر ښه دَه | خبره | له هغه چا نه | چه دعوت ئې ورکړو

دَ بخښونکي مهربان خدائے له طرف نه۔ او دَ هغه بنده نه ښکلې خبره دَ چا کيدے شي چه دَ الله تعالیٰ

اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَّقَالَ اِنَّنِيْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۳۳﴾

الله طرف ته | او عمل ئې وکړو | نيک | او وَ ئې وئيل | بيشکه زۀ | له مسلمانانو نه يم

طرف ته بلنه کوي او نيک عمل کوي او دا وائي چه زۀ له فرمانبردارو نه يم

وَلَا تَسْتَوِى الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ؕ اِدْفَعْ بِالَّتِيْ

او نۀ دي برابر | نيکي | او بدي | (بدي) لرے کړه | په هغه (خبره)

او نيکي او بدي هيچرے برابر کيدے نۀ شي۔ ته په ښه (خوږه) طريقه (دښمن) دَ

هِيَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِيْ بَيْنَكَ وَبَيْنَهٗ عَدَاوَةٌ

چه هغه ډير ښه وي | نو فورًا | هغه کس | چه ستا په مينځ | او دَ هغه په مينځ کښے | دُښمني ده

ځان نه دفع کړه ، نو ستا او دَ چا ترمينځه چه عداوت وي هغه به داسے

كَاَنَّهٗ وَلِيٌّ حَمِيْمٌ ﴿۳۴﴾ وَمَا يُلَقّٰهَآ اِلَّا الَّذِيْنَ

(شي به داسے) لکه چه هغه | دوست دے | گرم جوش | او نۀ شي ورکولے دا (خبره) | مگر | هغه چا ته چه

(نرم) شي لکه مهربان آشنا۔ او دا نصيحت دَ هغه چا نصيب کيږي چه صبر

صَبَرُوْا ۚ وَمَا يُلَقّٰهَآ اِلَّا ذُوْ حَظٍّ عَظِيْمٍ ﴿۳۵﴾ وَاِمَّا

صبر ئې وکړو | او نۀ شي ورکولے دا (خبره) | مگر | خاوند دَ نصيب | لوئے ته | او که چرے

کولے شي ، او دا سبق هغه خوک اخستے شي چه دَ غټ نصيب خاوند وي ، او که چرے

يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ

راشي تا ته | دَ شيطان له طرف نه | څۀ وسوسه | نو پناه غواړه | دَ الله | بيشکه هم دے

ستا په زړۀ کښے دَ شيطان له غاړے نه څۀ وسوسه راپيدا شي نو دَ الله تعالیٰ نه پناه غواړه ، بيشکه دے هم

السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۳۶﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ

اورېدونکے | پوهه | او دَ دۀ له نخښونه دي | شپه | او ورځ | او نمر

څۀ اوري په هر څۀ پوهه دے۔ او دَ دۀ (دَ قدرت) په نخښو کښے شپه ، ورځ ، نمر او

وَالْقَمَرُ ؕ لَا تَسْجُدُوْا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ

او سپوږمۍ | سجده مۀ کوئ | نمر ته | او نۀ سپوږمۍ ته | او سجده کوه | الله ته

سپوږمۍ دي۔ نو تاسو مۀ نمر ته سجدے لګوئ او مۀ سپوږمۍ ته او صرف الله تعالیٰ ته سجدے لګوئ

الَّذِيْ خَلَقَهُنَّ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿۳۷﴾ فَاِنِ اسْتَكْبَرُوْا

چا چه | پيدا کړل دا څيزونه | که چرے تاسو | هم دَ دۀ | عبادت کوئ | پس که چرے کبر وکړي دوي

چا چه دا ټول څيزونه پيدا کړل که تاسو صرف دَ خدائے عبادت کول غواړئ۔ نو که دوي لوئي وکړه

فَالَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُوْنَ لَهٗ بِالَّيْلِ

نو هغه (فرښتې) چه | نزدې دي | ستا رب ته | هغوئ پاکي بيانوي | د ده | د شپې

نو کوم (فرښتې) چه ستا د رب سره دي هغوئ شپه او ورځ د ده تسبيح

وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُوْنَ ۩ ﴿٣٨﴾ وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنَّكَ تَرَى

او د ورځې | او دوی | نه ستړي کيږي | او د ده له نخښو نه دي | چه بيشکه ته وينې

کوي او هيڅ کله نه ستړي کيږي. او د الله يوه نخښه دا ده چه زمکه ورته اوده

الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ اهْتَزَّتْ

زمکه | عاجزه | بيا هر کله چه | موږ را ووروله | په دې باندې | اوبه | نو په حرکت کيږي راغله

(خشکه) ښکاري، خو چه موږ پرې اوبه را ووروو، نو هغه راپورته شي

وَرَبَتْ ؕ اِنَّ الَّذِيْٓ اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ؕ اِنَّهٗ

او را وپړسيږي | بيشکه | چا چه | ژوندۍ کړه دا | هم هغه به را ژوندي کړي | مړي | بيشکه دے

او سمسوره شي، بيشکه چا چه دغه زمکه ژوندۍ کړه هغه به مړي هم را ژوندي کوي، په دې کښې شک

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٣٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا

په هر څيز باندې | قادر دے | بيشکه | کوم خلق چه | کاږه روان دي | زموږ په ايتونو کښې

نشته چه هغه په هر څه قدرت لري، کوم خلق چه زموږ د ايتونو په حقله ګمراهي اختيار وي

لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ؕ اَفَمَنْ يُّلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ

هغوئ پټ نه دي | له موږ نه | نو آيا څوک چه | وا چولے شي | په اور کښې | (هغه) ښه دے

هغوئ زموږ نه پټ پاتې کيدے نه شي. نو آيا څوک چه په اور کښې وا چولے شي هغه ښه شو

اَمْ مَّنْ يَّاْتِيْٓ اٰمِنًا يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِعْمَلُوْا مَا

يا | څوک چه | راشي | په امن سره | په ورځ | د قيامت | تاسو وکړئ | څه چه

يا څوک چه د قيامت په ورځ په امن او امان (الله نه خلاص) راشي؟ تاسو څه چه مو زړه غواړي

شِئْتُمْ ۙ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٤٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ

تاسو غواړئ | بيشکه دے | هغه څه ته | چه تاسو يې کوئ | ښه ګوري | بيشکه | هغه خلق چه

هغه کوئ، بيشکه څه چه تاسو کوئ الله تعالیٰ ګوري وينې. کوم خلق چه د دې

كَفَرُوْا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّهٗ لَكِتٰبٌ عَزِيْزٌ ۙ ﴿٤١﴾

انکار يې وکړو | د دې قرآن نه | هر کله چه هغوئ ته راغے دوئ ته | او بيشکه دا | يو کتاب دے | د لوئې قدر

قرآن نه هر کله چه هغه دوئ ته راغے انکار کوي (برباد شول) او دا قرآن ډير د عزت والا کتاب دے

لَّا يَاْتِيْهِ الْبَاطِلُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ ؕ تَنْزِيْلٌ

نه راځي ورته | باطل | د ده د وړاندې نه | او نه د ده د وروستو نه | دا ليږلے شوے دے

چه غلطه خبره ورته نه د وړاندې نه راتلے شي او نه د وروستو نه، دا د حکمت او د تعريفونو

مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ

له طرفه د لوئے حکمت والا | ستائیلی شوی نه | نه ویلے کیږی | تا ته | مګر | هغه څه | چه ویلے شوی وو | نورو پیغمبرانو ته

خاوند (خدای) را نازل کړے (کتاب) دے. تا ته نور څه نه خو هغه شان خبرې ویلے شی لکه چه پخوانو پیغمبرانو ته ویلے شوې

مِن قَبْلِكَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ

له تا نه وړاندې | بیشکه | ستا رب | لوئے بخښنے والا | او عذاب ورکوونکے دے | دردناک | او که چیرے

دے. بیشکه چه ستا رب بخښونکے هم دے او د دردناک عذاب خاوند هم دے. او که مونږ دا

جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَّقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ ۖ

جوړ کړے مونږ دا | قرآن | په عجمی ژبه کښے | نو دوی به ویل | چه ولے واضح نه کړے شول | د دے آیتونه

قرآن په عجمی (ژبه کښے) رالیږلے وے نو دوی به ویل چه ولے د دے آیتونه صفا صفا بیان شوی نه دی —

أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ ۗ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى

آیا (کتاب) عجمی | او (رسول) عربی ؟ | ووایه | هغه خو | هغه کسانو د پاره | چه ایمان ئے راوړے وو | هدایت

دا لا څنګه خبره ده چه (کتاب) عجمی او (پیغمبر) عربی دے؟ (اے نبی!) ته ووایه چه دا کتاب ایمانداران له هدایت او

وَشِفَاءٌ ۖ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ

او شفا ده | او کوم خلق چه | ایمان نه راوړی | د هغوی په غوږونو کښے | درونوالے دے | او هغه

شفاء ده. او څوک چه ایمان نه راوړی د هغوی په غوږونو کښے درونوالے راغلے دے او قرآن د هغوی

عَلَيْهِمْ عَمًى ۚ أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٤٤﴾

د دوی په حق کښے | ړوندوالے دے | هم دا خلق دی | (چه) آواز ورکولے شی دوی ته | له ځائے | لرے نه

په حق کښے ړوندوالے دے، دا هغه کسان دی چه د ډیر لرے ځائے نه ورته آواز ورکولے شی.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ ۗ وَلَوْلَا

او بیشکه ورکړے وو مونږ | موسیٰ ته | کتاب | پس اختلاف وکړے شو | په هغے کښے | او که چیرے نه وے شوے

او مونږ موسیٰ ته هم کتاب ورکړے وو، بیا په هغے کښے هم اختلاف وکړے شو. او که چیرے ستا د

كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ

یو حکم | له وړاندے نه | ستا د رب له طرفه | نو خامخا به فیصله شوے وه | د دوی په مینځ کښے | او بیشکه دوی

رب له طرف نه یوه خبره له وړاندے نه فیصله شوے نه وے نو د دوی معامله به خلاصه شوے وه، او دوی د دے

لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿٤٥﴾ مَّنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ

په شک کښے (دی) | د دے په نسبت | په تردد کښے | څوک چه | عمل وکړی | نیک | نو د خپل ځان د پاره

کتاب په حقله په شک کښے متردد پراته دی. څوک چه نیک کار کوی نو خپل ځان له ئے کوی او

وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۗ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٤٦﴾

او څوک چه | بد کار کوی | نو هم په ده دے (د هغے وبال) | او نه دے | ستا رب | ظلم کوونکے | په بندګانو

څوک چه بد کار کوی نو تاوان ئے په خپل ګوړه دے او ستا رب په خپلو بندګانو زیاتے نه کوی